

Határozatok Tára

A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (ötödik tanács)

2019. április 4. *

„REACH – 1907/2006/EK rendelet – Bisz-(2-etilhexil)-ftalát (DEHP) – A forgalomba hozatal engedélyezéséről szóló határozat belső felülvizsgálata iránti kérelem mint megalapozatlan elutasítása – Téves jogalkalmazás – Nyilvánvaló értékelési hiba – Az 1367/2006/EK rendelet 10. cikke”

A T-108/17. sz. ügyben,

a **ClientEarth** (székhelye: London [Egyesült Királyság], képviseli: A. Jones barrister)

felperesnek

az **Európai Bizottság** (képviselek: G. Gattinara, R. Lindenthal és K. Mifsud-Bonnici, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

támogatja:

az **Európai Vegyianyag-ügynökség (ECHA)** (képviselek: M. Heikkilä és W. Broere, meghatalmazotti minőségben)

beavatkozó fél,

a bisz-(2-etilhexil)-ftalát (DEHP) felhasználásait engedélyező 2016. június 16-i C(2016) 3549 final bizottsági végrehajtási határozat belső felülvizsgálata iránt a felperes által az 1907/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet alapján 2016. augusztus 2-án benyújtott kérelmet elutasító 2016. december 7-i bizottsági levél megsemmisítése iránt az EUMSZ 263. cikk alapján benyújtott kérelme tárgyában,

A TÖRVÉNYSZÉK (ötödik tanács),

tagjai: D. Gratsias elnök, A. Dittrich (előadó) és I. Ulloa Rubio bírák,

hivatalvezető: F. Oller tanácsos,

tekintettel az eljárás írásbeli szakaszára és a 2018. szeptember 6-i tárgyalásra,

meghozta a következő

* Az eljárás nyelve: angol.

Ítéletet

A jogvita előzményei

- 1 Az Európai Bizottság a vegyi anyagok regisztrálásáról, értékeléséről, engedélyezéséről és korlátozásáról (REACH) szóló 1907/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet XIV. mellékletének módosításáról szóló, 2011. február 17-i 143/2011/EU bizottsági rendelet (HL 2011. L 44., 2. o.; helyesbítés: HL 2011. L 49., 52. o.) elfogadásával felvette a bisz-(2-etilhexil)-ftalátot (DEHP) – amely elsősorban a polivinil-klorid (PVC) alapú műanyagok lágyítására használt szerves vegyület – a vegyi anyagok regisztrálásáról, értékeléséről, engedélyezéséről és korlátozásáról (REACH), az Európai Vegyianyag-ügynökség létrehozásáról, az 1999/45/EK irányelv módosításáról, valamint a 793/93/EGK tanácsi rendelet, az 1488/94/EK bizottsági rendelet, a 76/769/EGK tanácsi irányelv, a 91/155/EGK, a 93/67/EGK, a 93/105/EK és a 2000/21/EK bizottsági irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2006. december 18-i 1907/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2006. L 396., 1. o.; helyesbítések: HL 2007. L 136., 3. o.; HL 2008. L 141., 22. o.; HL 2009. L 36., 84. o.; HL 2010. L 118., 89. o.; HL 2015. L 212., 39. o.) XIV. mellékletébe, ezen anyagnak az e rendelet 57. cikke c) pontja értelmében vett, a reprodukciót károsító anyagként való besorolása miatt.
- 2 2013. augusztus 13-án három, hulladék-újrafeldolgozással foglalkozó társaság (a továbbiakban: az engedély kérelmezői) az 1907/2006 rendeletnek az e rendelet 60. cikke (2) bekezdésével összefüggésben értelmezett 62. cikke alapján közös engedélyezési kérelmet nyújtott be (a továbbiakban: engedélyezési kérelem) a DEHP-nek az alábbi „felhasználásokra” vonatkozó forgalomba hozatala érdekében:
 - „újrahasznosított lágy, DEHP-t tartalmazó poli(vinil-klorid) (PVC) összeállítása, összetevőkként és száraz elegyekben;
 - a DEHP-t tartalmazó újrahasznosított lágy PVC ipari felhasználása a PVC-termékek mángorlás, extrudálás, fröccsöntés és kompressziós sajtolás útján való előállítása érdekében történő polimerfeldolgozás során”.
- 3 A helyettesítő alternatívák elemzésében, amely az engedélyezési kérelmet kísérte, az engedély kérelmezői a következőket jelölték meg:

„A DEHP lágyítószer, amelyet több évtized óta a PVC lágyítására használnak a rugalmas vagy lágy PVC előállítása érdekében. [...]

A DEHP-t tehát a műanyag műanyagtermékeké váló átalakítása és e műanyagtermékek hulladékká, vagyis [az engedély] kérelmező[i] számára esetlegesen értéket képező terméké válása előtt hozzáadják a PVC-hez. Szűkebb értelemben a DEHP tehát nem tölt be konkrét gyakorlati funkciót [az engedély] kérelmező[i] számára; az csupán (nagyreszt nem kívánt) szennyeződésként van jelen az összegyűjtött, szelektált és átalakított, majd „újrafeldolgozott” formában forgalomba hozott hulladékokban. Ugyanakkor a DEHP (vagy más lágyítószer) újrafeldolgozott termékekben való jelenléte elméletileg bizonyos előnyökkel járhat a [PVC-t átalakító] továbbfelhasználók számára:

- elősegítheti az újrafeldolgozandó nyersanyag új PVC-termékeké váló átalakítását; valamint
- lehetővé teheti a PVC-t átalakító számára, hogy az új, lágy PVC-termékek előállítása során csökkentsék a vegyületeikhez hozzáadandó tiszta (vagy „gyári új”) DEHP (vagy más lágyítószer) mennyiségét”.

- 4 Az engedélyezési kérelemben az engedély kérelmezői emellett pontosították, hogy „a DEHP nem tölt[ött] be semmilyen konkrét gyakorlati funkciót [számukra]”. Ez az anyag csupán (nagy részét nem kívánt) szennyeződésként van jelen az összegyűjtött, szelektált és átalakított, majd „újrafeldolgozott” formában forgalomba hozott hulladékokban. Ezen engedélyezési kérelemből az is kitűnik, hogy a DEHP újrafeldolgozott anyagban való korlátozott jelenléte elősegítheti ezen anyag új PVC-termékekkel való átalakítását a tiszta vagy gyári új DEHP vagy más olyan lágyítószernek mennyiségének csökkentése révén, amelyeket az új, lágy PVC-termékek előállításához adott esetben hozzáadnak.
- 5 2014. október 10-én az Európai Vegyianyag-ügynökség (ECHA) kockázatértékelési bizottsága és társadalmi-gazdasági elemzéssel foglalkozó bizottsága véleményt nyilvánított az engedélyezési kérelemről. A kockázatértékelési bizottság szerint az engedély kérelmezői nem bizonyították, hogy a kérelem tárgyát képező két „felhasználásból” eredő, a munkavállalók egészségét érintő kockázatokat az 1907/2006 rendelet 60. cikkének (2) bekezdése értelmében hatékonyan ellenőrzik. A társadalmi-gazdasági elemzéssel foglalkozó bizottság a maga részéről azt a következtetést vonta le, hogy egyrészt az engedély kérelmezői által benyújtott elemzés bizonyos – az engedélyezési kérelem tárgyát képező „felhasználásokból” fakadó társadalmi-gazdasági előnyök bizonyítása terén mutatkozó – elégtelenségei ellenére, és másrészt a vonatkozó bizonytalanságokat is magában foglaló „minőségi elemzés” alapján a jelen esetben az engedély megadható volt.
- 6 2014. október 22-én az ECHA kockázatértékelési bizottsága, illetve társadalmi-gazdasági elemzéssel foglalkozó bizottsága a véleményeik közös, egységes szerkezetbe foglalt változatát tartalmazó dokumentumot dolgozott ki. Ezen „ECHA/CER/CASE AFA-0-0000004151-87-17/D. sz. vélemény” referenciaszámú dokumentum címe a következő: „A bisz-(2-etilhexil)-ftalát (DEHP) felhasználása érdekében benyújtott engedélyezési kérelemre vonatkozó vélemény: [a] DEHP-t tartalmazó újrahasznosított lágy PVC összeállítása, összetevőkként és száraz elegyekben”. E közös, egységes szerkezetbe foglalt véleményt az ECHA 2014. október 24-én megküldte a Bizottságnak.
- 7 2014. december 12-én az ECHA naprakésszé tette és kiegészítette a DEHP-re vonatkozó meglévő bejegyzést az 1907/2006 rendelet 59. cikkének (1) bekezdése szerinti, „a XIV. mellékletbe felvenni javasolt anyagok jelöltlistáján” (a továbbiakban: a javasolt anyagok jelöltlistája), mivel a DEHP-t az endokrin rendszert károsító tulajdonságokkal rendelkező anyagként azonosította, amelynek az esetében tudományosan igazolható módon megállapították, hogy valószínűleg olyan súlyos hatást gyakorol a környezetre, amely az 1907/2006 rendelet 57. cikkének a)–e) pontjában felsorolt más anyagokkal azonos mértékű aggodalomra ad okot, ugyanezen rendelet 57. cikkének f) pontja értelmében.
- 8 Az engedélyezési kérelmet az 1907/2006 rendelet 133. cikke szerinti bizottságon belül is megvitatták.
- 9 2016. június 16-án a Bizottság az 1907/2006 rendelettel összhangban elfogadta a bisz-(2-etilhexil)-ftalát (DEHP) felhasználásait engedélyező C(2016) 3549 final végrehajtási határozatot (a továbbiakban: az engedélyezésről szóló határozat). E határozat 1. cikkével a Bizottság a következő „felhasználásokat” engedélyezte:
 - „[ú]jrahasznosított lágy, DEHP-t tartalmazó poli(vinil-klorid) (PVC) összeállítása, összetevőkként és száraz elegyekben;
 - [a] DEHP-t tartalmazó újrahasznosított lágy PVC ipari felhasználása a következő termékek közé nem tartozó PVC-termékek mángorlás, extrudálás, fröccsöntés és kompressziós sajtolás útján való előállítása érdekében történő polimerfeldolgozás során: játékok és gyermekápolási cikkek; törőgumi; szexuális segédeszközök (olyan, felnőttek általi használatra szánt tárgyak, amelyek a nyálkahártyával szoros érintkezésbe kerülnek); 10 cm-esnél kisebb olyan háztartási eszközök, amelyeket gyermekek szájukba vehetnek; a rendeltetésszerű használat során a bőrrel közvetlenül érintkező, textilből készült cikkek/ruhadarabok; ágazatspecifikus uniós jogszabályok hatálya alá tartozó kozmetikumok és élelmiszerekkel érintkezésbe kerülő anyagok.”

- 10 Az engedélyezésről szóló határozat 1. cikkének lényege szerint az engedélyt az 1907/2006 rendelet 60. cikkének (4) bekezdése alapján azzal a feltétellel adták ki, hogy egyrészt az egyes felhasználásokra maradéktalanul alkalmazzák az ugyanezen rendelet 62. cikke (4) bekezdésének d) pontjával összhangban benyújtott kémiai biztonsági jelentésben ismertetett kockázatkezelési intézkedéseket és működési feltételeket, és másrészt az újrafeldolgozott lágy PVC-ben található DEHP aránya az összetevőkben és a száraz elegyekben nem haladja meg a 20 tömegszázalékot.
- 11 Az engedélyezésről szóló határozat 2. cikkében a Bizottság az engedélyezésnek az 1907/2006 rendelet 60. cikke (9) bekezdése e) pontjában említett felülvizsgálati időszakát az 1907/2006 rendelet XIV. mellékletében rögzített lejáratási időtől számított 4 évben határozta meg, vagyis a felülvizsgálati határidő lejáratának időpontja 2019. február 21. Az engedélyezésről szóló határozat 3. cikkében a Bizottság az 1907/2006 rendelet 60. cikke (9) bekezdésének f) pontja szerinti monitoringot írt elő.
- 12 Az engedélyezésről szóló határozat 4. cikkében a Bizottság kifejtette, hogy e határozat címzettjei az engedély kérelmezői.
- 13 Az engedélyezésről szóló határozat (8) preambulumbekkezdésében a Bizottság kijelentette, hogy az 1907/2006 rendelet „nem alkalmazandó a 2008/98/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletben meghatározott hulladékokra”, és következésképpen a DEHP-t tartalmazó újrafeldolgozott lágy PVC összetevőinek és száraz elegyeinek forgalomba hozatala és felhasználása „[az 1907/2006 rendelet] 64. cikkével összhangban annyiban volt engedélyköteles, amennyiben ezek az összetevők és száraz elegyek az említett irányelv 6. cikkével összhangban megszűntek hulladék lenni”.
- 14 A 2016. augusztus 2-i levelével (a továbbiakban: belső felülvizsgálat iránti kérelem) a felperes ClientEarth nonprofit szervezet, amelynek célja többek között a környezet védelme, arra kérte a Bizottságot, hogy a környezeti ügyekben az információhoz való hozzáférésről, a nyilvánosságnak a döntéshozatalban történő részvételéről és az igazságszolgáltatáshoz való jog biztosításáról szóló Aarhusi Egyezmény rendelkezéseinek a közösségi intézményekre és szervekre való alkalmazásáról szóló, 2006. szeptember 6-i 1367/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2006. L 264., 13. o.) 10. cikke alapján folytassa le az engedélyezésről szóló határozat belső felülvizsgálatát.
- 15 A 2016. december 7-i C(2016) 8454 final határozatával (a továbbiakban: a belső felülvizsgálat iránti kérelemről szóló határozat) a Bizottság lényegében megalapozatlanság miatt elutasította a belső felülvizsgálat iránti kérelmet.

Az eljárás és a felek kérelmei

- 16 A Törvényszék Hivatalához 2017. február 17-én benyújtott keresetlevelével a felperes előterjesztette a jelen keresetet.
- 17 Az ellenkérelmet 2017. május 4-én nyújtották be a Törvényszék Hivatalához.
- 18 A Törvényszék Hivatalához 2017. május 29-én érkezett beadványával az ECHA kérte, hogy a Bizottság kérelmeinek támogatása végett beavatkozhasson. A 2017. június 29-i határozatával a Törvényszék ötödik tanácsának elnöke helyt adott a beavatkozási kérelemnek.
- 19 A választ, illetve a viszonválaszt 2017. június 22-én, illetve 2017. augusztus 21-én nyújtották be a Törvényszék Hivatalához.
- 20 2017. augusztus 21-én az ECHA beavatkozási beadványt nyújtott be a Törvényszék Hivatalához.

- 21 A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:
- nyilvánítsa a keresetet elfogadhatónak és megalapozottnak;
 - semmisítse meg a belső felülvizsgálat iránti kérelemről szóló határozatot;
 - semmisítse meg az engedélyezésről szóló határozatot;
 - a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére;
 - „rendeljen el minden egyéb, szükségesnek ítélt intézkedést”.
- 22 A Bizottság azt kéri, hogy a Törvényszék:
- utasítsa el a keresetet;
 - a felperest kötelezze a költségek viselésére.
- 23 Az ECHA azt kéri, hogy a Törvényszék:
- utasítsa el a keresetet;
 - a felperest kötelezze a költségek viselésére.

A jogkérdésről

Az engedélyezésről szóló határozat megsemmisítése iránti kérelemről

- 24 Az ECHA által támogatott Bizottság – anélkül, hogy a Törvényszék eljárási szabályzatának 130. cikke alapján alakszerű elfogadhatatlansági kifogást emelne – a jelen kereset annyiban fennálló részleges elfogadhatatlanságára hivatkozik, amennyiben a felperes a harmadik kereseti kérelmével az engedélyezésről szóló határozat megsemmisítését kéri.
- 25 A Bizottság szerint lényegében először is az engedélyezésről szóló határozat nem képezi a megsemmisítés iránti jelen kereset tárgyát. Másodszor, a felperesnek nincs keresetelési joga az engedélyezésről szóló határozatnak az EUMSZ 263. cikke alapján történő vitatására.
- 26 A tárgyalás során a felperes kifejtette, hogy nem közvetlenül az engedélyezésről szóló határozatot támadja, mivel úgy véli, hogy nem rendelkezik az EUMSZ 263. cikken alapuló, az e határozattal szembeni keresetindításhoz szükséges keresetelési joggal. Ezért meg kell állapítani, hogy az engedélyezésről szóló határozat nem képezi a jelen kereset tárgyát annyiban, amennyiben e kereset az EUMSZ 263. cikken alapul.
- 27 Mindazonáltal a felperes szerint először is a belső felülvizsgálat iránti kérelemről szóló határozat esetleges megsemmisítése értelemszerűen maga után vonná az engedélyezésről szóló határozat megsemmisítését.
- 28 E tekintetben meg kell jegyezni, hogy a Szerződések által meghatározott bírósági felülvizsgálati rendszer nem biztosít lehetőséget arra, hogy a Törvényszék megsemmisítsen egy olyan határozatot, amely nem képezi az EUMSZ 263. cikken alapuló, megsemmisítés iránti közvetlen kereset tárgyát.

- 29 Másodszor, a felperes hozzáfűzi, hogy mindenestre az EUMSZ 266. cikk első bekezdése értelmében a Törvényszék hatáskörrel rendelkezik arra, hogy a jelen eljárásban hozott ítéletben foglaltak teljesítéséhez szükséges intézkedésként előírja a Bizottsággal szemben az engedélyezésről szóló határozat „visszavonását”. A felperes ezért a tárgyaláson jelezte, hogy fenn kívánja tartani a harmadik kereseti kérelmet.
- 30 Amennyiben a felperes arra hivatkozik, hogy a Törvényszék – az állítólagosan az EUMSZ 266. cikk első bekezdésében előírt – hatáskörrel rendelkezik arra, hogy a Bizottságot az engedélyezési határozat „visszavonására” kérje, rá kell mutatni arra, hogy a felperes e rendelkezés téves értelmezéséből indul ki. Egyrészt ugyanis az engedélyezésről szóló határozat Törvényszék általi megsemmisítése, amint azt a felperes a harmadik kereseti kérelmének keretében kéri, nincs semmilyen összefüggésben e határozat Bizottság általi esetleges visszavonásával. Másrészt e rendelkezés nem biztosít a Törvényszék számára olyan hatáskört, amely meghaladná a Szerződésekben kifejezetten előírt bírósági hatásköröket. Ellentétben azzal, amit a felperes a jelek szerint felvet, az EUMSZ 266. cikk első bekezdése kifejezetten az Európai Unió Bírósága által megsemmisített aktust kibocsátó intézmény, szerv vagy hivatal azon kötelezettségére vonatkozik, hogy megtegye a megsemmisítést kimondó ítéletben foglaltak teljesítéséhez szükséges intézkedéseket. Az ítélkezési gyakorlat szerint nem tartozik az uniós bíróság hatáskörébe, hogy az általa végzett jogszerűségi felülvizsgálat keretében az uniós intézményekkel szemben meghagyással éljen, vagy azokat helyettesítse (lásd: 2013. május 30-i Omnis Group kontra Bizottság ítélet, T-74/11, nem tették közzé, EU:T:2013:283, 26. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Így a jelen esetben a Törvényszéknek nem feladata sem az, hogy a belső felülvizsgálat iránti kérelemről szóló határozat megsemmisítése esetén meghagyással éljen a Bizottsággal szemben, sem pedig az, hogy az engedélyezésről szóló határozatot visszavonja.
- 31 A fentiekre tekintettel meg kell állapítani, hogy a harmadik kereseti kérelem nyilvánvalóan elfogadhatatlan, ezért azt el kell utasítani.

A belső felülvizsgálat iránti kérelemről szóló határozat megsemmisítése iránti kérelemről

- 32 Amennyiben – amint az a második kereseti kérelemből kitűnik – a kereset a belső felülvizsgálat iránti kérelemről szóló határozat megsemmisítésére irányul, a felperes négy jogalapra hivatkozik.
- 33 Az első jogalap azon alapul, hogy a belső felülvizsgálat iránti kérelemről szóló határozat téves jogalkalmazást és nyilvánvaló értékelési hibákat tartalmaz az engedélyezési kérelemnek az 1907/2006 rendelet 62. cikkének és 60. cikke (7) bekezdésének való megfelelését illetően. A második jogalappal a felperes azt állítja, hogy a belső felülvizsgálat iránti kérelemről szóló határozat téves jogalkalmazást és nyilvánvaló értékelési hibákat tartalmaz az 1907/2006 rendelet 60. cikkének (4) bekezdésén alapuló társadalmi-gazdasági értékelés tekintetében. A harmadik jogalap azon alapul, hogy a belső felülvizsgálat iránti kérelemről szóló határozat nyilvánvaló értékelési hibákat tartalmaz az 1907/2006 rendelet 60. cikkének (4) és (5) bekezdése szerinti helyettesítő alternatívák elemzése tekintetében. A negyedik jogalappal a felperes azt állítja, hogy a belső felülvizsgálat iránti kérelemről szóló határozat téves jogalkalmazást és nyilvánvaló értékelési hibákat tartalmaz az elővigyázatosság elvének az 1907/2006 rendeletben előírt engedélyezési eljárás keretében való alkalmazását illetően.

Az engedélyezési kérelemnek az 1907/2006 rendelet 62. cikkének és 60. cikke (7) bekezdésének való megfelelésével kapcsolatos téves jogalkalmazásra és értékelési hibákra alapított első jogalapról

- 34 Az első jogalap négy, annak alátámasztására irányuló részből áll, hogy a belső felülvizsgálat iránti kérelemről szóló határozat téves jogalkalmazást és nyilvánvaló értékelési hibákat tartalmaz az engedélyezési kérelemnek az 1907/2006 rendelet 62. cikkének és 60. cikke (7) bekezdésének való megfelelését illetően, először is az 1907/2006 rendelet 62. cikke (4) bekezdésének c) pontjában szereplő „felhasználás” fogalmának értelmezését, másodszor a kémiai biztonsági jelentés állítólagos

elégtelenségeit, harmadszor a megfelelő helyettesítő alternatívák értékelését érintő állítólagos hiányosságokat, és negyedszer az 1907/2006 rendelet 60. cikke (7) bekezdésének és 64. cikke (3) bekezdésének az értelmezését illetően.

– Az 1907/2006 rendelet 56. cikke (1) bekezdésének a) pontjában és 62. cikke (4) bekezdésének c) pontjában szereplő „felhasználás” fogalmának értelmezésével kapcsolatos téves jogalkalmazásra és értékelési hibákra alapított első részről

- 35 A felperes először is arra hivatkozik, hogy az engedély kérelmezői nem határozták meg pontosan „ezen anyag felhasználását vagy felhasználásait”, amint azt az 1907/2006 rendelet 56. cikke (1) bekezdésének a) pontja megköveteli. Maga a Bizottság is tévesen értelmezte az 1907/2006 rendelet 56. cikke (1) bekezdésének a) pontjában és az ugyanezen rendelet 62. cikke (4) bekezdésének c) pontjában szereplő „felhasználás” fogalmát.
- 36 A felperes szerint először is e fogalom azokat az eseteket öleli fel, amikor valamely anyag „ipari folyamatban” való aktív alkalmazásának vagy integrálásának engedélyezését kéri. Az anyag ipari folyamatban való aktív alkalmazásának vagy integrálásának fogalma a szándékos felhasználás fogalmának felel meg. Az aktív alkalmazás említett fogalmának ellentétpárja az az eset lenne, amikor az anyag egy korábbi eljárás véletlen elemeként van csupán jelen. Márpedig a felperes szerint valamely anyagnak egy megelőző eljárásban való folyamatos és véletlen jelenléte nem minősíthető szorosan vett „felhasználásnak”.
- 37 A jelen esetben az engedélyezési kérelmet a „DEHP-t tartalmazó újrafeldolgozott PVC felhasználásai” tekintetében nyújtották be. Az engedélyezési kérelemben, valamint a helyettesítő alternatíváknak az engedély kérelmezői által készített elemzésében megjelöltekre tekintettel levonható az a következtetés, hogy az engedély kérelmezői nem kérték a DEHP-nek az általuk megvalósított „ipari folyamatban” való aktív alkalmazásának vagy integrálásának engedélyezését. Az engedélyezési kérelem egy anyag már meglévő eljárásban való pusztán véletlenszerű jelenlétére vonatkozik, nem pedig az 1907/2006 rendelet értelmében vett „felhasználásra”. Az engedély kérelmezői valójában kizárólag a járulékos összetevőként bizonyos arányban DEHP-t tartalmazó műanyag hulladékok összegyűjtésére, kezelésére és forgalomba hozatalára irányuló eljárást kívánják folytatni. Másként fogalmazva a jelen esetben a DEHP-t tartalmazó újrafeldolgozott PVC felhasználásairól, vagyis a „műanyag hulladékok kezeléséről” van szó, szemben önmagában a DEHP kezelésével.
- 38 A Bizottság azzal, hogy a belső felülvizsgálat iránti kérelemről szóló határozatában a „felhasználás” fogalma tekintetében az engedély kérelmezői által képviselt értelmezést követte, „nyilvánvalóan” tévesen alkalmazta a jogot. A Bizottság tehát valójában tévesen engedélyezte „a folyamat egészét”, vagyis a „különös aggodalomra okot adó anyagot tartalmazó anyagok újrafeldolgozását”, holott az 1907/2006 rendelet kizárólag az 1907/2006 rendelet 57. cikkének értelmében vett, különös aggodalomra okot adó anyag ipari folyamatban való szándékos felhasználásának engedélyezését teszi lehetővé.
- 39 A Bizottság egyik érvére válaszul – amely szerint az engedélyezésről szóló határozat egy „keverékben” megtalálható anyagra vonatkozik – a felperes azt állítja, hogy az 1907/2006 rendelet 56. cikke (1) bekezdésének a) pontjában említett „keverékben” szóösszetételből az következik, hogy a megfelelő értelmezésnek inkább „valamely anyagnak a keverékkel összefüggésben” történő felhasználására, nem pedig „a keverék egészének” felhasználására kell vonatkoznia. A felperes szerint – jöllehet a keverék felhasználása az anyag keverékben betöltött hozzáadott értékének és funkciójának megértése szempontjából releváns – az engedélyezési kérelmet magának az anyagnak az e keverékben való konkrét felhasználása köré kellett volna felfűzni. Márpedig a jelen ügyben ez nem így történt.

- 40 Ezenfelül többek között amiatt lenne fontos, hogy az 1907/2006 rendelet szerinti engedély kérelmezője „a keverék felhasználása” helyett inkább „a különös aggodalomra okot adó anyag keverékben” való felhasználását vegye figyelembe, mivel a helyettesítő alternatívák elemzésének, valamint a társadalmi-gazdasági értékelésnek a pontossága a felhasználás fogalommeghatározásától függ. A jelen esetben a helyettesítő alternatívák elemzésének keretében az engedély kérelmezői nem vizsgálták meg azokat az anyagokat vagy technológiákat, amelyek helyettesíthetnék a DEHP keverékben való felhasználását. Ezzel szemben az engedélyezési kérelem kizárólag a DEHP-t nem tartalmazó keverék – vagyis a DEHP-mentes PVC elválasztással vagy eltávolítással, vagy más forrásokból történő – előállítására irányuló más módszerekre terjedt ki.
- 41 Végül a Bizottság tévesen állítja, hogy a belső felülvizsgálat iránti kérelemben nem hivatkoztak a felperesnek a fenti 36–38. pontban említett érveire. A belső felülvizsgálat iránti kérelemben a felperes kifejtette, hogy a „felhasználás” kifejezés fogalmát az érintett anyag „műszaki rendeltetésére” tett utalásként kell értelmezni, szemben az engedély kérelmezőinek azon kijelentésével, amely szerint ők „nem használják magát a [DEHP] anyagot, [amely] csupán [nagyreszt nem kívánt] szennyeződésként van jelen”. A felperes pontosítja, hogy jöllehet ebben az összefüggésben nem használta az „aktív” jelzőt, a belső felülvizsgálat iránti kérelmének 49. pontjában rámutatott arra, hogy az engedélyezésről szóló határozat nem tette lehetővé „a DEHP önmagában vagy keverékben való további felhasználását”. Másként fogalmazva, a felperes megjegyezte, hogy az engedélyezésről szóló határozat nem tette lehetővé a DEHP aktív felhasználását vagy alkalmazását.
- 42 Másodszer, a Bizottság oly módon próbálta megjelölni a DEHP 1907/2006 rendelettel összhangban álló felhasználását, hogy az engedélyezési kérelemnek a DEHP egy olyan funkciójának megjelölését tulajdonította, amely nehezen lenne összeegyeztethető az 1907/2006 rendelettel.
- 43 A belső felülvizsgálat iránti kérelemről szóló határozatban ugyanis a Bizottság kifejtette, hogy különbséget kell tenni a „DEHP hulladékokban való jelenléte [...] és az anyag azon funkciója között, amelyet az olyan visszanyert anyagban tölt be, amely megszűnt hulladék lenni”. A Bizottság szerint a DEHP-nek a visszanyert anyagban betöltött releváns funkciója az, hogy „csökkentse a lágy, újrafeldolgozott PVC alapanyagú lágy PVC-termékek gyártásakor hozzáadandó lágyítószerke mennyiségét”.
- 44 Márpedig egyrészt az engedélyezési kérelem nem jelölte meg konkrétan ezt a funkciót. Ellenkezőleg, az engedély kérelmezői kifejezetten úgy nyilatkoztak, hogy „a DEHP nem tölt be konkrét gyakorlati funkciót [számukra]”. A DEHP Bizottság által elemzett funkciója tehát nem tükrözi az engedélyezési kérelmet.
- 45 Másrészt ennél is fontosabb, hogy egy újrafeldolgozott, különös aggodalomra okot adó anyag úján lágyítószerként használt különös aggodalomra okot adó gyári új anyag mennyiségének csökkentése nem minősíthető olyan funkciónak, amelyre nézve az 1907/2006 rendelet értelmében engedély lenne adható.
- 46 A felperes szerint ugyanis ezen érvelésnek a jelen ügy keretén kívüli alkalmazása esetén az újrafeldolgozott anyagban jelen lévő, különös aggodalomra okot adó valamennyi anyag rendelkezne az említett – vagyis az anyagban jelen lévő, különös aggodalomra okot adó gyári új anyag mennyiségének csökkentésére irányuló – rendeltetéssel. Ezen érvelés eredményeként a visszanyert anyagban jelen lévő, különös aggodalomra okot adó anyag bármely felhasználását engedélyeznék pusztán az alapján, hogy újrafeldolgozott anyagot használnak fel. E körülmények között az újrafeldolgozott anyagok felhasználásával kapcsolatos valamennyi engedélyezési kérelmet szükségképpen kedvezően kellene elbírálni. Márpedig a „különös aggodalomra okot adó anyagot tartalmazó anyagok újrafeldolgozásának” engedélyezése közvetlenül ellentétes lenne az 1907/2006 rendelet célkitűzéseivel. Ez utóbbi ugyanis nem a különös aggodalomra okot adó anyagokat tartalmazó anyagok újrafeldolgozásának

előmozdítására irányul, hanem ellenkezőleg, arra, hogy helyettesítse, sőt fokozatosan ártalmatlanítsa ez utóbbiakat, függetlenül attól, hogy azok hol találhatóak és mennyi ideje vannak jelen bizonyos alkalmazási módokban.

- 47 Ráadásul, ha a gyári új lágyítószerek mennyiségének csökkentése az „[1907/2006 rendelet] 62. cikkével összhangban álló” funkció, akkor a felperes szerint e funkció köré kellett volna felfűzni a helyettesítő alternatívák elemzését. Következésképpen meg kellett volna határozni, hogy léteztek-e az újrafeldolgozott DEHP felhasználását helyettesítő olyan megoldások, amelyek révén csökkenthető a PVC-termékek gyártásához szükséges gyári új DEHP mennyisége. Másként fogalmazva, ha a „felhasználás” és a „funkció” kifejezések Bizottság általi fogalom meghatározása helyes, akkor a helyettesítő alternatívák engedély kérelmezői által készített elemzésének ismertetnie kellett volna a gyári új PVC-ben jelen lévő lágyítószerek mennyiségének csökkentésére irányuló más módszereket, amit ez az elemzés nem tett meg.
- 48 Ráadásul a Bizottság egy másik hibát is elkövet, amikor arra hivatkozik, hogy a felperes csupán a keresetlevél benyújtásának szakaszában ismertette a „folyamat egészére”, azaz a DEHP-t tartalmazó PVC-hulladékok keverékének újrafeldolgozására vonatkozó engedéllyel – szemben a DEHP e folyamatban vagy keverékben való konkrét felhasználására vonatkozó engedéllyel – kapcsolatos érveket. A Bizottság állításával szemben a felperes már a belső felülvizsgálat iránti kérelem szakaszában rámutatott arra, hogy valójában „[egy] hulladékáram helyettesítésére helyezte a hangsúlyt”. A Bizottság az újrafeldolgozott hulladék „egészének” helyettesítő alternatíváit vizsgálta, és a felperes kifogásolta, hogy a Bizottság elmulasztotta a DEHP funkciójának betöltésére alkalmas valódi alternatív anyagok elemzését.
- 49 Másodszor, a „felhasználás” fogalmának a Bizottság által a jelen esetben adott értelmezése tévesen összeütközésbe kerülhetne a hulladékról szóló rendelkezések rendszerével.
- 50 Olyan kritériumok hiányában, amelyek révén megállapítható valamely anyag „hulladékstátusza megszűnésének” időpontja, féltő lenne, hogy amennyiben az 1907/2006 rendelet alapján engedélyt adtak valamely hulladék vonatkozásában, a vállalkozások ezen engedélyre hivatkoznának a környezetre vagy az emberi egészségre gyakorolt hatások kedvező értékelésének bizonyítékeként annak bizonyítása keretében, hogy a hulladékok „hulladékstátuszának meg kell szűnnie”. Az újrafeldolgozással foglalkozó vállalkozások ezért arra használhatnák az 1907/2006 rendelet alapján egy korábbi hulladék tekintetében megszerzett engedélyt, hogy a hulladékokról és egyes irányelvek hatályon kívül helyezéséről szóló, 2008. november 19-i 2008/98/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2008. L 312., 3. o.; a továbbiakban: a hulladékokról szóló keretirányelv) értelmében elnyerjék a „hulladékstátusz megszűnését”.
- 51 Végül, a Bizottság állításával ellentétben, a felperesnek a fenti 49. és 50. pontban említett érveit lényegében már a belső felülvizsgálat iránti kérelemben felhozták. E kérelem 117. és 118. pontjában ugyanis a felperes egyértelműen rámutatott arra, hogy nem szabad megzavarni az 1907/2006 rendelet és a hulladékokról szóló keretirányelv közötti kapcsolatot.
- 52 A Bizottság vitatja ezt az érvelést.
- 53 Előjáróban hangsúlyozni kell, hogy – eltérően attól, amit a felperes a keresetlevél egyes pontjaiban a jelek szerint állít – a jelen kereset kizárólag a belső felülvizsgálat iránti kérelemről szóló határozat jogszerűségére vonatkozhat, az engedélyezési kérelem elégséges vagy elégtelen jellegére azonban nem. A keresetlevélben felhozott jogalapoknak tehát a Bizottság által a belső felülvizsgálat iránti kérelemről szóló határozatban elkövetett esetleges téves jogalkalmazásnak vagy értékelési hibáknak – nem pedig az engedély kérelmezői által vétett esetleges hibák – alátámasztására kell irányulniuk.

- 54 Ezért az arra irányuló érvelés, hogy először is az engedély kérelmezői maguk sem helyesen határozták meg „az adott anyag[na]k” az 1907/2006 rendelet 56. cikke (1) bekezdésének a) pontja értelmében vett „felhasználását” (lásd: fenti 35. pont), másodsor, hogy az engedélyezési kérelemben megjelöltek szerint az engedély kérelmezői nem kérték a DEHP „ipari folyamatban” való aktív alkalmazásának vagy integrálásának engedélyezését, hanem az engedélyezési kérelem inkább egy anyag keverékben való pusztán véletlenszerű jelenlétére vonatkozik (lásd: fenti 37. pont), és harmadszor az engedély kérelmezői kizárólag a DEHP-t tartalmazó műanyag hulladékok összegyűjtésére, kezelésére és forgalomba hozatalára irányuló eljárást kívánnak folytatni (lásd: fenti 37. pont), csak akkor gyakorolhat hatást a jelen keresetre, ha a Bizottság az engedélyezési kérelemben szereplő elemeket beépítette a belső felülvizsgálat iránti kérelemről szóló határozatba. Ugyanez igaz azon érvre is, amely szerint az engedélyezési kérelem nem jelölte meg, hogy a Bizottság a DEHP mely funkcióját vette figyelembe a belső felülvizsgálat iránti kérelemről szóló határozatában (lásd: fenti 44. pont).
- 55 Ezt követően, továbbra is előzetes megjegyzésként, rá kell mutatni arra, hogy a Törvényszék előtt egy belső felülvizsgálat iránti kérelmet elutasító határozat megsemmisítése iránti kereset keretében felhozott jogalapok és érvek csak akkor tekinthetők elfogadhatónak, amennyiben e jogalapokat vagy érveket a felperes már a belső felülvizsgálat iránti kérelemben is előterjesztette, és így a Bizottságnak alkalma nyílt azokra választ adni (lásd ebben az értelemben: 2016. december 15-i TestBioTech és társai kontra Bizottság ítélet, T-177/13, nem tették közzé, fellebbezés alatt, EU:T:2016:736, 68. pont).
- 56 E következtetés vonható le az 1367/2006 rendelet 10. cikkének (1) bekezdésében használt kifejezésekből is. E rendelkezésből ugyanis kitűnik, hogy az uniós intézmény által a környezetvédelmi jog alapján elfogadott igazgatási aktus belső felülvizsgálata iránti kérelemnek kifejezetten meg kell jelölnie azt a jogi aktust, amely ellen irányul, és tartalmaznia kell a felülvizsgálat indokait. E kötelezettségből az következik, hogy a belső felülvizsgálatot kérelmező személynek kizárólag a kérelmében hivatkozott indokokról való bizottsági állásfoglaláshoz van joga. Ezzel szemben egyáltalán nem illeti meg az ahhoz való jog, hogy a Bizottság olyan kérdésekben foglaljon állást, amelyeket egy ilyen kérelem legalább észszerűen felismerhető módon fel nem hozott.
- 57 E tekintetben szintén hangsúlyozni kell, hogy a felülvizsgálat indokainak a megkövetelt módon való feltüntetéséhez a környezetvédelmi jog alapján elfogadott igazgatási aktus belső felülvizsgálata iránti kérelmet benyújtó személynek minden olyan tényt és bizonyítékot vagy jogi érvet meg kell jelölnie, amelyek komoly kétségeket vetnek fel az uniós intézmény vagy szerv által az érintett aktusban folytatott értékelést illetően. A forgalombahozatali engedélyt vitató harmadik személynek tehát olyan érdemi bizonyítékokat kell benyújtania, amelyek alkalmasak arra, hogy komoly kétségeket ébresszenek ezen engedély odaítélésének jogszerűségével kapcsolatban (lásd ebben az értelemben és analógia útján: 2015. május 21-i Schröder kontra OCVV ítélet, C-546/12 P, EU:C:2015:332, 57. pont; 2016. december 15-i TestBioTech és társai kontra Bizottság ítélet, T-177/13, nem tették közzé, fellebbezés alatt, EU:T:2016:736, 66. és 67. pont).
- 58 A fenti 55. pontban szereplő következtetés vonható le az 1367/2006 rendelet 10. cikke (2) bekezdése első mondatának szövegére tekintettel is. E rendelkezés szerint a belső felülvizsgálat iránti kérelemmel érintett intézménynek valamennyi ilyen kérelmet el kell bírálnia, kivéve ha a kérelem nyilvánvalóan alaptalan. E rendelkezés értelmében tehát a Bizottságnak el kell végeznie a belső felülvizsgálat iránti kérelemben felhozott valamennyi elem gondos és pártatlan megvizsgálását, hacsak azok nem nyilvánvalóan alaptalanok. A Bizottságnak egyrészt nem feladata a belső felülvizsgálatot kérelmező személy által felhozottakon kívüli jogalapok vizsgálata. Másrészt annak érdekében, hogy a Bizottság kielégítő választ adhasson a belső felülvizsgálatot kérelmező személy számára, ez utóbbinak biztosítania kell, hogy a Bizottság kellő pontossággal megismerhesse a vitatott igazgatási aktussal szemben megfogalmazott kifogásokat (lásd ebben az értelemben: 2016. december 15-i TestBioTech és társai kontra Bizottság ítélet, T-177/13, nem tették közzé, fellebbezés alatt, EU:T:2016:736, 262–264. pont).

- 59 A jelen esetben a Bizottság arra hivatkozik, hogy a felperes azon érve, amely szerint a „felhasználás” fogalma magában foglalja egy bizonyos anyag ipari folyamatban való integrálását vagy „aktív” alkalmazását, új érvek minősül abban az értelemben, hogy az nem szerepelt a belső felülvizsgálat iránti kérelemben.
- 60 A belső felülvizsgálat iránti kérelem 49. pontjából kitűnik, hogy a felperes szerint először is a jelen esetben szóban forgó engedély egy „DEHP-t tartalmazó anyag” felhasználásához kapcsolódik, amely anyagot „egy olyan műanyag hulladék-áram részeként integrálnak, amelyben a DEHP-nek nincs gyakorlati funkciója”. Másodszor, a belső felülvizsgálat iránti kérelem e pontjából az is kitűnik, hogy a felperes szerint „[a jelen esetben szóban forgó] engedély tehát nem teszi lehetővé a kérelmező számára magának a DEHP-nek egy készítményben való felhasználását, sem pedig [ezen anyag] valamely termékben való integrálását”.
- 61 Márpedig meg kell állapítani, hogy amikor a jelen kereset keretében a felperes azt állítja, hogy a „felhasználás” fogalma magában foglalja egy bizonyos anyag „ipari folyamatban” való integrálását vagy „aktív” alkalmazását, olyan kifogást fogalmaz meg, amelyet a belső felülvizsgálat iránti kérelemben sem egyértelmű és konkrét, sem pedig észszerűen nyilvánvaló módon nem jelzett a Bizottság számára. Annak hangsúlyozása – amint azt a felperes a jelen kereset keretében teszi –, hogy egyrészt a DEHP-t „egy hulladékáram részeként” használják, vagy hogy ezen anyag „készítményben” való felhasználását, sőt „árucikkben” való integrálását kérik, másrészt pedig annak megállapítása, hogy kizárólag valamely anyag „ipari folyamatban” való aktív integrálása vagy aktív alkalmazása felel meg a „felhasználás” fogalmának, két különböző kérdés.
- 62 Mindezzel együtt meg kell állapítani, hogy a belső felülvizsgálat iránti kérelem keretében nem terjesztették a Bizottság elé a felperes azon érvét, amely szerint a „felhasználás” fogalma magában foglalja egy bizonyos anyag „ipari folyamatban” való integrálását vagy „aktív” alkalmazását, és ezért ez az érv elfogadhatatlan.
- 63 Másodlagosan – ami ezen érv érdemi részét, vagyis azt a kérdést illeti, hogy miként kell értelmezni az 1907/2006 rendelet 56. cikke (1) bekezdésének a) pontjában és 62. cikke (4) bekezdésének c) pontjában szereplő „felhasználás” fogalmát, rá kell mutatni arra, hogy e fogalmat ugyanezen rendelet 3. cikkének 24. pontja határozza meg. E rendelkezés szerint felhasználásnak minősül „bármely feldolgozás, összeállítás, fogyasztás, tárolás, tartás, kezelés, tartályokba való töltés, egyik tartályból egy másikba való áttöltés, keverés, árucikk előállítás és minden egyéb felhasználás”.
- 64 Ellentétben azzal, amit a felperes lényegében állít (lásd: fenti 36. pont), a „felhasználásnak” az 1907/2006 rendelet 3. cikkének 24. pontjában szereplő fogalma nem korlátozódik valamely anyag „ipari folyamatban” való aktív integrálására. Ráadásul e rendelkezés egyetlen eleme sem utal arra, hogy valamely anyag „felhasználásának” megállapításához ezen anyagot szándékosan kell integrálni egy ilyen folyamatban.
- 65 Ellenkezőleg, az 1907/2006 rendelet 3. cikke 24. pontjának kifejezéseiből az a következtetés vonható le, hogy akkor is valamely anyag „felhasználásáról” lehet szó, ha az több anyag kombinációjába kerül, amelyen aztán elvégzik az 1907/2006 rendelet 3. cikkének 24. pontjában említett műveletek egyikét. Másként fogalmazva, ha az anyagok kombinációját például feldolgozzák, összeállítják, fogyasztják vagy tárolják, akkor az 1907/2006 rendelet értelmében a kombináció részét képező valamennyi anyagot „felhasználják”.
- 66 Ezen értelmezés mellett szól először is az 1907/2006 rendelet 3. cikkének 24. pontjában szereplő „minden egyéb felhasználás” kifejezés használata. E kifejezés egyrészt annak a megnyilvánulása, hogy az e rendelkezésben kifejezetten említettekén kívüli műveletek is a „felhasználás” fogalma alá tartoznak. Másrészt e kifejezés azt is tükrözi, hogy a jogalkotó olyan tág értelmezést fogadott el, amely szerint az anyagok kombinációjának aktív alkalmazása egyúttal a kombinációba kerülő anyagok aktív alkalmazásának minősül.

- 67 Ezen értelmezés mellett szólnak másodszer az 1907/2006 rendelet 56. cikke (1) bekezdésének a) pontjában szereplő kifejezések is. E rendelkezés szerint az engedélyre nemcsak egy konkrét anyag felhasználásához, hanem a „keverék[ben]” jelen lévő anyag felhasználásához is szükség van. Ugyanezen rendelet 3. cikkének 2. pontjából kitűnik, hogy az e rendelet értelmében vett „keverék” „a kettő vagy több anyagot tartalmazó keverék vagy oldat”.
- 68 Végül, amint arra a Bizottság helyesen hivatkozik, az 1907/2006 rendelet 56. cikkének (6) bekezdéséből – amely mentesít az engedélyezési kötelezettség alól „az anyagok azon felhasználására, amikor azok keverékekben vannak jelen”, az e rendelkezésben megjelölt bizonyos koncentrációs szintek alatt – közvetve az is kitűnik, hogy engedélyre van szükség az e rendelet XIV. mellékletében szereplő, „keverékekben” jelen lévő anyagok felhasználásához. Az e rendelkezés alapjául szolgáló elmélet itt ugyancsak az, hogy minden olyan alkalommal, amikor a kombinációt felhasználják, egyúttal a kombináció részét képező anyag felhasználására is sor kerül.
- 69 A felperes állításával szemben (lásd: fenti 39. pont) nem kizárólag abban az esetben kell megállapítani a keverékben jelen lévő anyag felhasználását, amikor bizonyítják, hogy az anyagnak a „keverékkel összefüggésben” – ellentétben a „keverék egészének” felhasználásával – gyakorlati funkciója van.
- 70 E tekintetben rá kell mutatni arra, hogy a keverék alkotóelemei lehetnek többek között olyan anyagok, amelyeknek a keveréken belül gyakorlati funkciójuk van, továbbá olyan anyagok, amelyek funkciója csupán magának a keveréknek a felhasználásakor jelenik meg. Előfordulhatnak továbbá olyan keverékek, amelyekben az összetevők teljessége csupán magának a keveréknek a felhasználása miatt tölt be meghatározott funkciót. Márpedig az 1907/2006 rendelet 3. cikkének 24. pontjában szereplő „minden egyéb felhasználás” kifejezés alapján megállapítható, hogy a keverék felhasználása mindkét esetben magában foglalja a benne található anyagok összességének felhasználását.
- 71 A jelen esetben a Bizottság – azon következtetésének alátámasztása érdekében, amely szerint az engedélyezésről szóló határozat a DEHP „felhasználására” vonatkozott – a belső felülvizsgálat iránti kérelemről szóló határozatban először is rámutatott arra, hogy az engedélyt a DEHP mint „az összegyűjtött, szelektált, kezelt, majd újrafeldolgozott formában forgalomba hozott hulladékokban (nagy részt nem kívánt) szennyeződésként jelen lévő” anyag tekintetében kérték. Másodszer, e megközelítéssel, illetve az 1907/2006 rendelet 2. cikkének (2) bekezdésével összhangban a Bizottság rámutatott arra, hogy mivel a hulladékok nem anyagok, az 1907/2006 rendeletben előírt követelmények a jelen esetben kizárólag akkor alkalmazandóak, ha a DEHP-t tartalmazó hulladékok megszűntek hulladék lenni. E tekintetben olyan további pontosításról van szó, amely a PVC-hulladékok és az újrafeldolgozott PVC – vagyis azon PVC-hulladékok, amelyek hulladékstátusza megszűnt, és ezért forgalomba hozhatóak – közötti különbséget kívánja hangsúlyozni. A belső felülvizsgálat iránti kérelemről szóló határozatból következik, hogy az engedélyezési eljárás csupán ez utóbbi esetben alkalmazandó. Harmadszor, ez utóbbi határozatból kifejezetten következik, hogy amennyiben a DEHP megtalálható az újrahasznosított anyagban, konkrét „gyakorlati” funkciója van, nevezetesen hogy „csökkentse a lágy, újrafeldolgozott PVC alapanyagú lágy PVC-termékek gyártásakor hozzáadandó lágyítószer mennyiségét”. Negyedszer, meg kell állapítani, hogy a DEHP funkcióinak leírásakor a Bizottság az engedélyezési kérelemben már szereplő azon előfeltevésekből indul ki, amely szerint a DEHP általában a lágyítószer funkcióját tölti be (lásd: fenti 3. pont). Összefoglalva, a belső felülvizsgálat iránti kérelemről szóló határozat szerint az engedélyt a DEHP mint az újrafeldolgozott – a PVC hulladékstátuszának megszűnését követően forgalomba hozott – PVC-ben jelen lévő lágyítószer tekintetében adták ki. Másként fogalmazva, a Bizottság azonosította a DEHP bizonyos olyan funkcióit, amelyek legkésőbb az ezen anyagot tartalmazó újrafeldolgozott PVC felhasználásakor megjelennek.

- 72 E körülmények között meg kell állapítani, hogy a Bizottság nem alkalmazta tévesen a jogot, amikor a belső felülvizsgálat iránti kérelemről szóló határozatban lényegében azt állapította meg, hogy az engedélyezésről szóló határozat a DEHP-nek az 1907/2006 rendelet 3. cikkének 24. pontja, 56. cikke (1) bekezdésének a) pontja, 60. cikke, valamint 62. cikke (4) bekezdésének c) pontja értelmében vett „felhasználására” vonatkozik.
- 73 A felperes egyéb érvei sem alkalmasak e következtetés megkérdőjelezésére.
- 74 Először is a felperes azon érvét, amely szerint a Bizottság valójában „a folyamat egészét”, azaz a „különös aggodalomra okot adó anyagot tartalmazó anyagok újrafeldolgozását” engedélyezte (lásd: fenti 38. és 48. pont), el kell utasítani.
- 75 Egyrészt, amint arra a Bizottság helyesen hivatkozik, olyan évről van szó, amely egyáltalán nem szerepelt a belső felülvizsgálat iránti kérelemben, és amely ezért elfogadhatatlan.
- 76 Másrészt mindenesetre az ügy érdemét illetően, amint arra a fenti 71. pont már rámutatott, a Bizottság a belső felülvizsgálat iránti kérelemről szóló határozatban kifejtette, hogy az engedélyt a DEHP anyag keverékben – vagyis az újrafeldolgozott PVC-ben – való felhasználása tekintetében, nem pedig a „különös aggodalomra okot adó anyagot tartalmazó anyagok újrafeldolgozása” vagy a „folyamat egésze” tekintetében adták meg. Egyébiránt az engedélyezési kérelem részletesen leírta a DEHP-t tartalmazó keverék felhasználását. Ugyanakkor, amint arra a Bizottság helyesen hivatkozott, ez nem azt jelenti, hogy az engedély egy keverékre, hanem azt, hogy a keverékben jelen lévő anyagra vonatkozik.
- 77 Másodszor, ami a felperes azon érvét illeti, amely szerint egyrészt első alkalommal csak a belső felülvizsgálat iránti kérelemről szóló határozat mutatott rá arra, hogy a DEHP azon funkciója, hogy „csökkentse a lágy, újrafeldolgozott PVC alapanyagú lágy PVC-termékek gyártásakor hozzáadandó lágyítószer mennyiségét”, amely funkciót a Bizottság az említett határozatban azonosított, szerepelt az engedélyezési kérelemben, és amely érv szerint másrészt ez a funkció ellentétes az 1907/2006 rendeletnek a különös aggodalomra okot adó anyagok fokozatos helyettesítésére irányuló célkitűzésével (lásd: fenti 44. és 46. pont), a következőkre kell rámutatni.
- 78 Először is, a belső felülvizsgálat iránti kérelemről szóló határozatban a Bizottság nem tulajdonított ilyen funkciót a DEHP-nek. E tekintetben az első jogalap első része az engedély kérelmezői által a Bizottsághoz benyújtott dokumentumok felperes általi téves értelmezéséből indul ki. A kérelmezők ugyanis már az engedélyezési kérelem szakaszában megjelölték, hogy a DEHP rendeltetése mint lágyítószer releváns volt az újrafeldolgozott lágy PVC tekintetében, vagyis hogy a DEHP említett anyagban való jelenléte hozzájárul ezen anyag lágyságához, ami csökkenti a lágy PVC-termékké való átalakítása során hozzáadandó lágyítószer mennyiségét (lásd: fenti 3. és 4. pont). Ráadásul a belső felülvizsgálat iránti kérelem 51. pontjából kitűnik, hogy a felperes tisztában volt azzal, hogy az engedély kérelmezői az engedélyezési kérelemben hivatkoztak a DEHP funkciójára.
- 79 Másodszor, a DEHP-nek Bizottság által a belső felülvizsgálat iránti kérelemről szóló határozatban említett rendeltetése nem ellentétes a különös aggodalomra okot adó anyagok fokozatos helyettesítésére irányuló, különösen az 1907/2006 rendelet (70) preambulumbekzdésében és 55. cikkében szereplő célkitűzéssel. E tekintetben hangsúlyozni kell, hogy e rendelkezések célja a különös aggodalomra okot adó anyagok megfelelő anyagokkal való „fokozatos” helyettesítése. A „fokozatos” kifejezésnek ebben az összefüggésben különös jelentősége van. A már meglévő DEHP újrafeldolgozott PVC-ben való felhasználásával elkerülhető a DEHP újabb mennyiségeinek előállítása. Egy olyan intézkedés tehát, amely többek között a gyári új DEHP előállításának folyamatos csökkentésére irányul, nem lehet ellentétes a különös aggodalomra okot adó anyagok „fokozatos” helyettesítésére irányuló célkitűzéssel.

- 80 Ráadásul a felperes nem bizonyította, hogy az 1907/2006 rendelet 60. cikkének az e rendelet (73) preambulumbekzdésével összefüggésben értelmezett (4) és (5) bekezdése értelmében vett mely „megfelelő” anyag vagy technológia helyettesíthetné a DEHP-t a fenti 9. pontban említett felhasználások során alkalmazott PVC-ben.
- 81 Harmadszor, nem meggyőző a felperes azon érve, amely szerint a Bizottságnak a belső felülvizsgálat iránti kérelemről szóló határozatban vizsgált funkcióval kapcsolatos érvelése azt eredményezné, hogy a visszanyert anyagban jelen lévő, különös aggodalomra okot adó anyag valamennyi felhasználását pusztán azon az alapon engedélyezni kellene, hogy egy újrafeldolgozott anyag felhasználására került sor, és e körülmények között az újrahasznosított anyagok felhasználásának engedélyezése iránti valamennyi kérelmet szükségképpen kedvezően kellene elbírálni (lásd: fenti 46. pont).
- 82 E tekintetben rá kell mutatni arra, hogy amint arra a Bizottság helyesen hivatkozott, az 1907/2006 rendeletben szereplő „felhasználás” fogalmának ezen értelmezése nem eredményezi azt, hogy az újrafeldolgozott anyagok felhasználásának engedélyezése iránti valamennyi kérelmet szükségképpen kedvezően kell elbírálni. Az engedély megadásához ugyanis az is szükséges, hogy az 1907/2006 rendelet 60. cikkének (2) vagy (4) bekezdésében előírt valamennyi feltétel teljesüljön.
- 83 Negyedszer, ami a felperes által a jelen esetben szóban forgó, egy állítólagos „hulladékkezelésre” vonatkozó engedély megadásával, valamint az ezen engedély és az Unió hulladékokra vonatkozó jogszabályai közötti állítólagos ellentmondással kapcsolatban felhozott érvek összességét illeti (lásd: fenti 37. és 50. pont), a következőkre kell rámutatni.
- 84 Először a felperes azon érvét, amely szerint lényegében az engedélyt „a műanyag hulladékok kezelése” tekintetében adták ki, ami ellentétes a jogszabályokkal (lásd: fenti 37. pont), szükségképpen el kell utasítani.
- 85 Kétségtelen, hogy a belső felülvizsgálat iránti kérelem 117. és 118. pontjában a felperes viszonylag pontatlanul hivatkozott az engedélyezésről szóló határozat és a hulladékokra vonatkozó jogszabályok közötti állítólagos ellentmondásra, ezért nem állapítható meg, hogy erre az érve első alkalommal a jelen kereset keretében hivatkoztak, így ez az érv elfogadhatatlan.
- 86 Mindazonáltal ez az érv megalapozatlan. Egyrészt ugyanis rá kell mutatni arra, hogy amint azt a Bizottság a belső felülvizsgálat iránti kérelemről szóló határozat 1.1. pontjában lényegében hangsúlyozta, az 1907/2006 rendelet 2. cikkének (2) bekezdéséből kitűnik, hogy a hulladékokról szóló keretirányelvben meghatározott hulladékok nem minősülnek az e rendelet értelmében vett anyagnak, keveréknek vagy árucikknek. Másrészt, amint az lényegében az említett határozat ugyanezen pontjából következik, amennyiben a DEHP-t tartalmazó PVC-keveréket anélkül használják fel, hogy e keverék hulladékstátusza megszűnne, e keverék tekintetében nem alkalmazandó a jelen esetben szóban forgó engedélyezési eljárás. Vagyis nincs ellentmondás az engedélyezésről szóló határozat és a hulladékokra vonatkozó jogszabályok között.
- 87 Másodsor, amennyiben a felperes a „hulladékstátusz megszűnésére” utal (lásd: fenti 50. pont), ezzel ellentétben meg kell állapítani, hogy a belső felülvizsgálat iránti kérelemben sem konkrét, sem pedig észszerűen nyilvánvaló módon nem hozták fel ezt a kifogást. Erre az érve tehát csak a keresetlevél benyújtásakor hivatkoztak. Következésképpen a fenti 55–58. pontban szereplő megfontolásokra tekintettel ezen érvet mint elfogadhatatlant el kell utasítani.
- 88 Mindenesetre érdemben, amint arra a Bizottság helyesen hivatkozik, nem megalapozottak a felperes azzal kapcsolatos aggodalmai, hogy – a „hulladékstátusz megszűnésének” megállapítását lehetővé tevő, a jogon vagy uniós szintű gyakorlaton alapuló kritériumok állítólagos hiányában – a „hulladékra vonatkozó” engedély megadása megakadályozná, hogy a DEHP-t tartalmazó lágy, újrafeldolgozott PVC megszűnjön „hulladék lenni”.

- 89 E tekintetben, figyelmen kívül hagyva, hogy ez az érv elméleti jellegű, hiszen olyan eseményláncolaton alapul, amely nem biztos, hogy már bekövetkezett vagy a későbbiekben bekövetkezhet a tagállamokban, meg kell jegyezni, hogy amint az a hulladékokról szóló keretirányelv 6. cikkének (4) bekezdéséből kitűnik, a tagállamok határoznak arról, hogy a hulladékok megszűntek-e hulladék lenni. E határozatot eseti alapon, a tárgyra alkalmazandó uniós ítélkezési gyakorlat fényében kell meghozni. Még abban az esetben is, ha egy tagállam amellett döntött, hogy „a hulladékstátusz megszűnése” fogalmának alkalmazása keretében hozott ilyen határozat elfogadásakor az 1907/2006 rendelet alapján hozott és a jelen esetben szereplőhöz hasonló, engedélyezésről szóló határozatra kell támaszkodni, ez nem képezheti az indokát annak, hogy megtagadják az engedélyezésről szóló határozat elfogadását. A „hulladékstátusz megszűnéséről” szóló határozat ugyanis nem tartozik sem az 1907/2006 rendelet, sem pedig az engedélyezésről szóló határozat hatálya alá.
- 90 Ötödször, nem meggyőző a felperes azon érve, amely szerint ha a gyári új lágyítószeres mennyiségének csökkentése az „1907/2006 rendelet 62. cikkével összhangban álló” funkció, akkor a helyettesítő alternatívák Bizottság általi elemzését e funkció köré kellett volna felfűzni (lásd: fenti 47. pont).
- 91 Igaz, hogy a „felhasználás” fogalmának értelmezése befolyásolhatja az 1907/2006 rendelet 60. cikkének (2) és (4) bekezdésében meghatározott különböző feltételek elemzésének terjedelmét. Mindenesetre, amint az a fenti megfontolásokból kitűnik, a jelen esethez hasonlóan akkor is felhasználásról beszélhetünk, ha egy keverékben jelen lévő anyagról van szó, és az anyag jellemzői bizonyos – a jelen esetben lágyítószer – funkciót töltenek be e keveréken belül, továbbá egy olyan funkciót, amely csupán a keverék felhasználásának időpontjában jelenik meg, mint amilyen a jelen esetben a gyári új DEHP előállításának fokozatos csökkentésével összefüggő funkció. Ebben az összefüggésben nem helytelen, ha lehetséges helyettesítő alternatíváknak tekintünk olyan más keverékeket, amelyek egyáltalán nem tartalmazzák az anyagot, vagy más olyan eljárásokat, amelyekben az anyag által betöltött funkció más módon is biztosítható. Konkrétan, a Bizottság mindenesetre nem volt köteles annak megvizsgálására, hogy az engedélyezett felhasználás pontosan milyen mértékben tenné lehetővé a különös aggodalomra okot adó anyagok piaci jelenlétének csökkentését.
- 92 A fentiekre tekintettel az első jogalap első részét mint elfogadhatatlant és mint mindenesetre megalapozatlant el kell utasítani.
- *A kémiai biztonsági jelentés hiányosságaival kapcsolatos téves jogalkalmazásra és értékelési hibákra alapított második részből*
- 93 A felperes szerint a Bizottságnak a belső felülvizsgálat iránti kérelemről szóló határozatban foglalt, a kémiai biztonsági jelentésre vonatkozó értékelése téves jogalkalmazást és nyilvánvaló értékelési hibákat tartalmaz.
- 94 Először is, az engedélyezési kérelem nem egyeztethető össze az 1907/2006 rendelet 62. cikke (4) bekezdésének d) pontjával. Az e rendelkezéssel való összeegyeztethetőség hiánya nem csupán e rendelet 60. cikke (7) bekezdésének az engedélyezésről szóló határozat keretében történő alkalmazását, hanem a Bizottságnak az utóbbi rendelkezés alkalmazásával kapcsolatos – a belső felülvizsgálat iránti kérelemről szóló határozatban szereplő – értékelését is érintő hibának minősül.
- 95 Az engedélyezési kérelemhez csatolt kémiai biztonsági jelentés ugyanis nem vizsgálta meg megfelelően az érintett személyek – nevezetesen a DEHP-nek kitett munkavállalók – teljes csoportjának egészségét érintő kockázatokat. Az engedélyezési kérelemben szolgáltatott, a munkavállalók kitettségével kapcsolatos adatok csak minimális biomonitort, illetve levegőminőségre irányuló intézkedéseket foglalnak magukban. Márpedig ezek az adatok elégtelenek a munkavállalók egészségét érintő kockázatok helyes értékeléséhez. A kockázatértékelési és a társadalmi-gazdasági elemzéssel foglalkozó bizottság egyaránt rámutatott a kémiai biztonsági jelentés e tekintetben fennálló elégtelenségére. Konkrétan, a kockázatértékelési bizottság megállapítása szerint az e jelentésben szolgáltatott

információk „információs értéke korlátozott” volt, a munkavállalók kitétségének tárgyában benyújtott értékelés pedig nem volt reprezentatív az engedélyezési kérelem szempontjából. Az engedélyezésről szóló határozatban a Bizottság szintén rámutatott arra, hogy a társadalmi-gazdasági elemzéssel foglalkozó bizottság „elismerte a munkahelyi kitétség értékelésének a kockázatértékelési bizottság által megjelölt hiányosságait, valamint azt, hogy a társadalmi-gazdasági elemzés nem tért ki az egészségre gyakorolt hatások értékelésére”.

- 96 A felperesnek a belső felülvizsgálat iránti kérelemben ismertetett kifogásaira válaszul – amelyek egyrészt azon alapulnak, hogy az engedélyezési kérelem nem tartalmaz az emberi egészséget vagy a környezetet érintő kockázatokat megfelelően vizsgáló kémiai biztonsági jelentést, másrészt pedig azon, hogy következésképpen az engedélyezésről szóló határozat helytelen – a Bizottság megelégedett azzal, hogy a belső felülvizsgálat iránti kérelemből szóló határozatban rámutatott arra, hogy a kockázatértékelési bizottság a DEHP-ből eredő kockázatok értékelésével kapcsolatos hiányosságokat állapított meg, anélkül azonban, hogy a Bizottság saját maga indokolt álláspontot fogadott volna el a kémiai biztonsági jelentés megfelelőségéről az egymásnak ellentmondó bizonyítékok újbóli, alapos megvizsgálását követően.
- 97 A Bizottság még csak meg sem említette a kockázatértékelési bizottság véleményében szereplő következetlenséget, amely vélemény megállapítása szerint egyrészt az engedélyezési kérelem megfelelt az 1907/2006 rendelet követelményeinek, másrészt ugyanakkor egyértelműen elismerte a benyújtott információk hiányosságait.
- 98 A kémiai biztonsági jelentés nyilvánvaló elégtelenségének orvoslása helyett a Bizottság a belső felülvizsgálat iránti kérelemből szóló határozat 1.2. pontjában végül megállapította, hogy „jóllehet a [kockázatértékelési bizottság] a véleményében valóban úgy vélte, hogy a kitétség értékelése bizonyos hiányosságokat mutat, e bizottság szerint a kérelem tartalmazta a szükséges információkat [...] és a Bizottság megállapította, hogy a kérelem megfelelt az [1907/2006 rendelet] 62. cikkének”.
- 99 Márpedig a felperes szerint ez az érvelés nyilvánvalóan téves. A felperes szerint ugyanis a belső felülvizsgálat iránti kérelemből szóló határozat oly módon veszi figyelembe a kockázatértékelési bizottság véleményét, mintha meggyőző bizonyítékról lenne szó. Márpedig pusztán az, hogy a kockázatértékelési bizottság a véleményében megállapította az engedélyezési kérelem megfelelőségét, nem köti a Bizottságot. Ezen intézmény érvelése nyilvánvalóan elégtelen, mivel kizárólag a kockázatértékelési bizottságnak az engedélyezési kérelem megfelelőségével, sőt jogszerűségével kapcsolatos következtetésére hivatkozik meggyőző bizonyítékként. Ráadásul ezen érvelésnek a belső felülvizsgálat iránti kérelemből szóló határozatban való feltüntetése alátámasztja, hogy a Bizottság alapul vette azt, hogy az engedélyezésről szóló határozat megállapítása szerint az engedélyezési kérelem megfelelt az 1907/2006 rendeletnek. Más szavakkal, a Bizottság az engedélyezésről szóló határozatra hivatkozott e határozat tényleges megfelelőségének bizonyítékként. A belső felülvizsgálat iránti kérelemből szóló határozat tehát bizonyítottan feltételez egy olyan elemet – a jelen esetben az engedélyezési szakasz döntéshozatali folyamatának megfelelőségét –, amelyet a Bizottságnak a belső felülvizsgálat szakaszában ellenőriznie kellett volna.
- 100 Másodszor, meg kell állapítani, hogy „nyilvánvalóan” téves jogalkalmazásra került sor az 1907/2006 rendeletnek az engedélyek felülvizsgálatára vonatkozó, az e rendelet 60. cikkének (7) bekezdésével összefüggésben értelmezett 61. cikke értelmezését illetően. A belső felülvizsgálat iránti kérelemből szóló határozatban a Bizottság ugyanis rámutatott arra, hogy figyelembe vette a kockázatértékelési bizottságnak az engedélyezési kérelem hiányosságaira vonatkozó következtetését egyrészt azzal, hogy az engedély felülvizsgálatára igen rövid időszakot állapított meg, amely 2019. február 21-én jár le, és másrészt azzal, hogy előírta az engedély jogosultjainak monitoringját. Ezen indoklás arra utal, hogy az engedélyezési kérelem hiányosságai, még ha azok súlyossága a kockázatértékelési bizottság által megjelölt mértéket ölti is, „egy igen rövid felülvizsgálati időszak” megállapításával orvosolhatóak. Márpedig a felperes véleménye szerint az 1907/2006 rendelet 60. cikkének (7) bekezdése nem biztosít a Bizottság számára olyan „korrekciós hatáskört”, amelynek hatásaként a Bizottság – rövid

felülvizsgálati időszak megállapításával vagy más módon – helyt adhatna egy olyan kérelemnek, amely nem tesz eleget a korlátozó feltételeknek. A felülvizsgálatnak nem az a célja, hogy a vállalkozás számára lehetőséget biztosítson a korábbi engedélyezési kérelem hiányosságainak pótlására, hanem az, hogy a vállalkozás a körülmények változásának, és különösen a rendelkezésre álló helyettesítő alternatívákra vonatkozó információknak a figyelembevételével „naprakésszé tehesse” az eredeti engedélyezési kérelmét.

- 101 Végül ezen érvelést továbbfűzve a felperes azt állítja, hogy a Bizottság azzal, hogy az engedélyezéssel szembeni határozat lejárati időpontjaként 2019. február 21-ét jelölte meg, tévesen értelmezte a rövid felülvizsgálati időszak biztosításának jogkövetkezményeit. Az 1907/2006 rendelet 61. cikke ugyanis kimondja, hogy az engedélyek „addig tekintendők érvényesnek, amíg a Bizottság felülvizsgálat keretében az engedély módosításáról vagy visszavonásáról határoz”. A Bizottság azzal, hogy úgy ítélte meg, hogy az engedélyezési kérelem hiányosságait egy nagyon rövid felülvizsgálati időszak rögzítésével vették figyelembe, „nyilvánvalóan” tévesen alkalmazta a jogot, ami hiteltelenné teszi a megállapítását.
- 102 A Bizottság vitatja ezt az érvelést.
- 103 Először is meg kell jegyezni, hogy a felperes által az első jogalap második részének keretében hivatkozott érvek az 1907/2006 rendelet 60. cikke (7) bekezdésének alkalmazásával kapcsolatos állítólagos téves jogalkalmazásra és a nyilvánvaló értékelési hibákra vonatkoznak, e cikk két különböző rendelkezéssel összefüggésben történő értelmezésével kapcsolatos indokok alapján. Konkrétabban, e rész első kifogása annak bizonyítására irányul, hogy tévesen alkalmazták az 1907/2006 rendelet 60. cikkének az 1907/2006 rendelet 62. cikke (4) bekezdésének d) pontjával összefüggésben olvasott (7) bekezdését, míg e rész második kifogása az 1907/2006 rendelet 60. cikkének az e rendelet 61. cikkével összefüggésben értelmezett (7) bekezdésének az értelmezésére vonatkozik.
- 104 A fenti 103. pontban említett első kifogást illetően rá kell mutatni arra, hogy az 1907/2006 rendelet 60. cikkének (7) bekezdése arra irányul, hogy lehetővé tegye a Bizottság számára annak ellenőrzését, hogy az engedélyezési kérelem alaki szempontból megfelel-e ugyanezen rendelet 62. cikke előírásainak. Konkrétabban, a Bizottság köteles ellenőrizni, hogy az engedélyezési kérelem valóban tartalmazza-e az 1907/2006 rendelet 62. cikke (4) bekezdésének a)–f) pontjában említett elemeket. Kétségtelen, hogy az engedély kérelmezői által az 1907/2006 rendelet 62. cikke (4) bekezdésének való megfelelés érdekében benyújtandó dokumentumoknak ellenőrizhetőeknek kell lenniük. Konkrétabban, a kémiai biztonsági jelentést az ugyanezen rendelet I. mellékletében megjelölt részletes szabályokkal összhangban kell elkészíteni. Ugyanakkor az 1907/2006 rendelet 60. cikkének (7) bekezdése egy formai, eljárási jellegű kötelezettséget, nem pedig az 1907/2006 rendelet 62. cikkének (4) bekezdésében említett elemek megalapozottságának vizsgálatára irányuló kötelezettséget ró a Bizottságra.
- 105 Ehhez hasonlóan az 1907/2006 rendelet 62. cikkének (4) bekezdése azokat az információkat határozza meg, amelyeket az engedély kérelmezőjének a kérelmével egyidejűleg be kell nyújtania. E rendelkezéssel összhangban az engedélyezési kérelmeket – amelyeket egyébiránt, amint az ugyanezen rendelet 62. cikkének (1) bekezdéséből kitűnik, az ECHA-hoz nyújtanak be – többek között a kémiai biztonsági jelentéssel és a helyettesítő alternatívák elemzésével együtt kell benyújtani. Az 1907/2006 rendelet 62. cikkének (4) bekezdése szintén formai, eljárási jellegű.
- 106 Ezzel szemben sem az 1907/2006 rendelet 60. cikkének (7) bekezdése, sem ugyanezen rendelet 62. cikke nem érinti az engedélyezés anyagi jogi feltételeit vagy az engedély megadásának alapjául szolgáló tények és bizonyítékok értékelése során a Bizottságot terhelő kötelezettségeket. Konkrétan, nem ezeken a rendelkezéseken alapul a Bizottság azon kötelezettsége, hogy megvizsgálja többek között azt, hogy valamely anyag kémiai biztonsági jelentése helyes következtetéseket von-e le egy vegyi anyag tulajdonságairól, vagy hogy a kockázatértékelési bizottság követett-e el hibákat e vélemény megvizsgálása során az 1907/2006 rendelet 60. cikkének (4) bekezdésében és 64. cikke (4) bekezdésének a) pontjában említett vélemény kidolgozása keretében.

- 107 E követelmények valójában az 1907/2006 rendelet 60. cikkének (2), (4) és (5) bekezdése értelmében vonatkoznak a Bizottságra.
- 108 A tárgyalás során meghallgatták a feleket a Törvényszék által tett – a fenti 104–107. pontban felvázolt – megállapítások tárgyában. A Törvényszék kérdéseire válaszul a felperes elmondta, hogy véleménye szerint „az [1907/2006] rendelet felépítésében” kétségtelenül megtalálható egyrészt egy olyan szakasz, amely az engedélyezési kérelem e rendelet előírásaival való összhangjának Bizottság általi vizsgálatára irányul, és másrészt egy olyan szakasz, amely az engedélyezés feltételeinek érdemi megvizsgálására vonatkozik. Ugyanakkor az első szakasz nem korlátozódhat pusztán a mezők kipipálásából álló formalitásra, mivel a benyújtott dokumentumok lényegét érintő valódi – például az 1907/2006 rendelet I. mellékletéből kitűnő – követelményekről van szó. Így például ez utóbbi melléklet jelöli meg a kémiai biztonsági jelentés kötelező tartalmi elemeit.
- 109 Márpedig ezt az érvet mint megalapozatlant el kell utasítani. Az 1907/2006 rendelet I. melléklete valóban megjelöli azokat az elemeket, amelyeket az engedély kérelmezője által benyújtott bizonyos dokumentumoknak – így a kémiai biztonsági jelentésnek – feltétlenül tartalmazniuk kell. Ugyanakkor, jóllehet e melléklet azt a kötelezettséget rója az engedély kérelmezőjére, hogy az engedélyezési kérelmében és az ahhoz kapcsolódó dokumentumokban hivatkozzon bizonyos konkrét elemekre, e melléklet szövege nem kötelezi a Bizottságot – az ezen intézményre az 1907/2006 rendelet 60. cikkének az ugyanezen rendelet 62. cikkével összefüggésben olvasott (7) bekezdése alapján háruló vizsgálat keretében – ezen elemek érdemi megvizsgálására.
- 110 Végül a tárgyalás során a felperes lényegében hangsúlyozta, hogy véleménye szerint mindenesetre az engedélyezési kérelem olyan hiányosságokat tartalmazott, amelyek megsértették nemcsak az 1907/2006 rendelet 60. cikkének (2)–(5) bekezdése értelmében a Bizottságra háruló értékelési követelményeket, hanem a kérelem megfelelőségének vizsgálatára vonatkozó, az e rendelet 62. cikkében foglalt előírásokat is. Ezzel a felperes a jelek szerint elismeri, hogy ugyanezen rendelet 62. cikkének (4) bekezdése az engedélyezés alaki követelményeit szabályozza.
- 111 Ezen érvet ugyanakkor mint megalapozatlant szintén mindenképpen el kell utasítani. Egyrészt ugyanis a felperes a jelek szerint abból az előfeltevésből indul ki, hogy előzetes értékelést kell folytatni abban a kérdésben, hogy az 1907/2006 rendelet 62. cikkének (4) bekezdésében és az említett rendelet I. mellékletében említett valamennyi elemet tartalmazó engedélyezési kérelemnek vannak-e a kérelem érdemi részét érintő, olyan súlyos hiányosságai, hogy azok alapján megállapítható, hogy e kérelem már alaki szempontból sem felel meg az 1907/2006 rendeletnek. Márpedig az 1907/2006 rendelet nem ír elő ilyen előzetes értékelést. Másrészt abban az esetben, ha a felperes nem ezen előfeltevésből, hanem inkább abból a feltételezésből indulna ki, hogy az 1907/2006 rendelet 62. cikkének (4) bekezdésében előírt vizsgálatról van szó, meg kell állapítani, hogy a felperes nem jelöli meg, hogy mely objektív kritérium alapján lenne megállapítható pontosan, vagy legalábbis releváns és meggyőző módon, hogy egy engedélyezési kérelem olyan fokú hiányosságokban szenved, hogy azok az utóbbi rendelkezésben előírt alaki követelmények megsértését eredményezhetik.
- 112 A jelen esetben nem vitatott, hogy az engedélyezési kérelemmel együtt benyújtották az 1907/2006 rendelet 62. cikkében említett valamennyi elemet, és hogy teljesült az 1907/2006 rendelet 60. cikkének (7) bekezdésében szereplő, a kémiai biztonsági jelentés benyújtására vonatkozó alaki követelmény. Szintén teljesült a jelen esetben az a feltétel, amely szerint az 1907/2006 rendelet 62. cikkének (4) bekezdésében említett dokumentumoknak ellenőrizhetőeknek kell lenniük. Sem az ECHA bizottságai, sem a Bizottság nem hivatkozott ugyanis arra, hogy az engedély kérelmezői által benyújtott dokumentumok nem voltak ellenőrizhetőek. A felperes sem állította konkrétan és bizonyítékokkal alátámasztva azt, hogy az engedélyezési kérelemmel együtt benyújtott dokumentumok ellenőrizhetetlenek voltak. Ráadásul a felek között nem vitatott, hogy a kémiai biztonsági jelentés tekintetében az engedély kérelmezői eleget tettek az 1907/2006 rendelet I. mellékletében szereplő követelményeknek. Az érintett szereplők egyike sem állította azt, hogy e jelentés nem felelt meg az

1907/2006 rendelet I. melléklete követelményeinek. A felperes a belső felülvizsgálat iránti kérelmében sem terjesztett elő olyan bizonyítékokat, amelyek alapján e tekintetben más következtetés lenne levonható.

- 113 E körülmények között meg kell állapítani, hogy egyrészt a felperesnek a kockázatértékelési bizottság véleményét érintő állítólagos elégtelenségekre, és ezeknek a jelen esetben szóban forgó engedély megadására gyakorolt hatására vonatkozó érvei, másrészt pedig az, hogy a Bizottság nem orvosolta ezeket az elégtelenségeket, hanem arra szorítkozott, hogy meggyőző bizonyítékként az említett bizottság véleményére és az engedélyezésről szóló határozatra hivatkozzon, egyáltalán nem befolyásolja az arra a kérdésre adandó választ, hogy a Bizottság megsértette-e az 1907/2006 rendelet 60. cikkének az e rendelet 62. cikkével összefüggésben értelmezett (7) bekezdéséből eredő kötelezettségét. Ezek az érvek ugyanis a kockázatértékelési bizottság véleménye kidolgozásának alapjául szolgáló összetett tények értékelésére, valamint a Bizottság ezen összetett tények értékelésére vonatkozó hatáskörére és következésképpen az engedélyezésről szóló határozat anyagi jogi jogszerűségére vonatkoznak.
- 114 Ezért amennyiben a felperes az engedélyezésről szóló határozat jogszerűségét a határozat elfogadásával kapcsolatos anyagi jogi feltételekkel kapcsolatos érvekre hivatkozva vitatja, első közbenső következtetésként meg kell állapítani, hogy ezek az érvek hatástalanok.
- 115 Ami az első jogalap második részének keretében előadott második kifogást illeti (lásd: fenti 103. pont), rá kell mutatni arra, hogy az 1907/2006 rendelet 60. cikkének (7) bekezdése nem tartalmaz utalást e rendelet 61. cikkére, és azzal semmilyen kapcsolatot nem mutat.
- 116 Következésképpen második közbenső következtetésként meg kell állapítani, hogy az 1907/2006 rendelet 60. cikke (7) bekezdése megsértésének bizonyítása keretében az említett két rendelkezés együttes értelmezésére alapított felperesi érv szintén hatástalan.
- 117 Ráadásul a „rövid felülvizsgálati időszak” biztosításával és az 1907/2006 rendelet 61. cikke szerinti „felülvizsgálat” célkitűzésével kapcsolatos érv (lásd: fenti 100. pont) a jelek szerint inkább az engedélyezésről szóló határozat anyagi jogi jogszerűségével kapcsolatos elégtelenség bizonyítására szolgáló érvként lenne felhozható. Ugyanez igaz a felperes azon érvére is, amely szerint a Bizottság nem rendelkezik arra irányuló „korrekciós hatáskörrel”, hogy az engedélyezési kérelem tartalmát egy rövid felülvizsgálati időszak biztosításával orvosolja. Márpedig, amint arra a fenti 104. és 106. pont már rámutatott, az 1907/2006 rendelet 60. cikkének (7) bekezdése nem érinti az engedélyezésről szóló határozat anyagi jogi jogszerűségét.
- 118 Harmadik közbenső következtetésként meg kell tehát állapítani, hogy a „rövid felülvizsgálati időszak” biztosítására alapított érv – vagyis hogy egy ilyen rövid időszak ellentétes a „felülvizsgálatnak” az 1907/2006 rendelet 61. cikke szerinti célkitűzésével – nem releváns azon kérdés eldöntése szempontjából, hogy a Bizottság megsértette-e e rendelet 60. cikke (7) bekezdésének alaki előírásait. Ez az érv tehát szintén hatástalan.
- 119 A fenti 114., 116. és 118. pontban említett három közbenső következtetés főszabály szerint elegendő az első jogalap második részének elutasításához.
- 120 Felmerül azonban a kérdés, hogy a felperesnek a fenti 94–101., 113. és 117. pontjában említett érvei alátámaszthatják-e az 1907/2006 rendelet 60. cikkének (7) bekezdésétől eltérő rendelkezések – vagyis egyrészt e rendelet 60. cikke (4) bekezdésének, másrészt pedig ugyanezen rendelet 60. cikkének az e rendelet 61. cikke (1) bekezdése első mondatával összefüggésben értelmezett (8) és (9) bekezdésének – megsértésére alapított kifogásokat.

- 121 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az 1907/2006 rendelet szerinti engedélyezésre az 1907/2006 rendelet 60. cikkének (2) bekezdése szerinti úgynevezett „hatékony ellenőrzési” eljárás, vagy pedig az 1907/2006 rendelet 60. cikkének (4) bekezdése szerinti úgynevezett „társadalmi-gazdasági” eljárás keretében kerül sor. A „hatékony ellenőrzési” eljárás eltér a „társadalmi-gazdasági” eljárástól annyiban, hogy az utóbbi csak abban az esetben alkalmazandó, ha nem bizonyították, hogy az anyag felhasználása során az 1907/2006 rendelet XIV. mellékletében meghatározott lényegi tulajdonságokból eredő, az emberi egészséget és a környezetet érintő kockázatot e rendelet 60. cikkének (2) bekezdése értelmében hatékonyan ellenőrzik.
- 122 Ezt követően rá kell mutatni arra, hogy – figyelemmel az Európai Unió Alapjogi Chartája 47. cikkének (1) bekezdésében foglalt hatékony jogorvoslathoz való jogra – ha a felperes egy olyan jogi rendelkezés megsértésének alátámasztása érdekében terjeszt elő tényeket és érveket, amely nem bizonyul relevánsnak, ugyanakkor e tények és érvek alkalmasak lehetnek valamely másik rendelkezés megsértésének alátámasztására, úgy semmi sem akadályozza a Törvényszéket abban, hogy az említett tényeket és érveket a releváns jogi háttérre alkalmazza. Másként fogalmazva, a Törvényszék szabadon úgy tekintheti, hogy ezek a tények és érvek a releváns rendelkezésre vonatkoznak. Nincs ugyanis olyan követelmény, amely szerint a félnek kifejezetten hivatkoznia kell azokra a rendelkezésekre, amelyek alapján a keresetének benyújtására jogosult, vagy általánosabban amelyek rendelkezésekre az általa hivatkozott kifogásokat alapítja (lásd: 2012. június 13-i XXXLutz Marken kontra OHMI - Meyer Manufacturing (CIRCÓN) ítélet, T-542/10, nem tették közzé, EU:T:2012:294, 21. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 123 Mindazonáltal egy olyan határozatra vonatkozó keresettel összefüggésben, mint amilyen egy belső felülvizsgálat iránti kérelemről szóló, az 1367/2006 rendelet 10. cikke szerinti határozat, a felperes által felhozott tényeknek és érveknek a releváns jogi háttérre tekintettel történő vizsgálatára irányuló értelmezés csak annyiban fogadható el, amennyiben ez nem sérti az említett 10. cikkből következő és a fenti 55–58. pont ismertetett, a Törvényszékre vonatkozó korlátozásokat.
- 124 Végül nem adható ilyen értelmezés anélkül, hogy ebbe a felperes legalább hallgatólagosan bele ne egyezett volna.
- 125 A jelen esetben a Törvényszék a tárgyaláson meghallgatta a peres feleket a felperesnek a fenti 94–101., 113. és 117. pontban említett érveinek hatástalan jellegét illetően. A Törvényszék konkrétan azt kérdezte a felperestől, hogy az érvei a keresetlevél mely másik jogalapjához lennének hozzákapcsolhatók.
- 126 E kérdésre válaszul a felperes emlékeztetett arra, hogy a második és harmadik jogalap keretében olyan nyilvánvaló értékelési hibák fennállására hivatkozik, amelyek az anyagi jog, vagyis különösen az 1907/2006 rendelet 60. cikke (4) és (5) bekezdésének a megsértésének tekinthetőek. Ráadásul a felperes lényegében úgy nyilatkozott, hogy amennyiben az első jogalap második részének keretében felhozott érvek e második részben nem járnának eredménnyel, úgy ezeket az érveket a második és a harmadik jogalap keretében kell figyelembe venni.
- 127 E körülmények között az 1907/2006 rendelet 60. cikke (4) bekezdésének megsértésére alapított kifogásként értelmezhető a felperes azon érve, amely szerint lényegében először is a Bizottság a belső felülvizsgálat iránti kérelemről szóló határozatban – az egymásnak ellentmondó bizonyítékok újbóli, alapos megvizsgálását követően – elmulasztott saját maga indokolt álláspontot elfogadni a kémiai biztonsági jelentés megfelelőségéről, amely jelentés adatait a kockázatértékelési bizottság a munkavállalók DEHP-nek való kitettsége tekintetében elégtelennek ítélte (lásd: fenti 94–97. pont), és amely érv szerint másodszer a Bizottság e határozatban meggyőző bizonyítékként pusztán annak megjelölésére szorítkozott, hogy e bizottság „hiányosságokat” állapított meg a DEHP-ből eredő kockázatok értékelésében (lásd: fenti 98. és 99. pont).

- 128 Ehhez hasonlóan az 1907/2006 rendelet 60. cikkének az e rendelet 61. cikke (1) bekezdésének első mondatával összefüggésben értelmezett (8) és (9) bekezdésének megsértésére alapított kifogásként értelmezhető a „rövid felülvizsgálati időszak” biztosítására vonatkozó érv (lásd: fenti 100. és 101. pont).
- 129 Először is, a felperesnek a fenti 94–99. pontban említett érveit mindazonáltal még az 1907/2006 rendelet 60. cikkének (4) bekezdésével kapcsolatos érvekként való újbóli értelmezésüket követően is el kell utasítani.
- 130 Amennyiben ugyanis az anyag felhasználásának az emberi egészséget és környezetet érintő kockázatára vonatkozó, a kémiai biztonsági jelentésben foglalt értékelés bizonytalanságokat vagy hiányosságokat mutat, levonható a következtetés, miszerint e kockázat hatékony ellenőrzése nem nyert bizonyítást. Ilyen esetben az engedély nem adható meg az 1907/2006 rendelet 60. cikkének (2) bekezdésében szereplő „hatékony ellenőrzési eljárás” szerint.
- 131 Ezzel szemben ez a körülmény alkalmat kínál azon kérdés felvetésére, hogy a Bizottság rendelkezésére álló tények és bizonyítékok alapján megadható-e az engedély az 1907/2006 rendelet 60. cikkének (4) bekezdése szerinti „társadalmi-gazdasági eljárás” alapján.
- 132 A jelen esetben a felperes – aki lényegében azt állítja, hogy a Bizottság a belső felülvizsgálat iránti kérelemről szóló határozatban, az egymásnak ellentmondó bizonyítékok újbóli, alapos megvizsgálását követően elmulasztott saját maga indokolt álláspontot elfogadni a kémiai biztonsági jelentés 1907/2006 rendelet rendelkezéseinek való megfelelése kapcsán (lásd: fenti 94–97. pont) –, egy olyan elemet kérdőjelez meg, amely e rendelet 60. cikke (2) bekezdésének az alkalmazását, nem pedig ugyanezen rendelet 60. cikke (4) bekezdésének az alkalmazását befolyásolhatta volna.
- 133 Ugyanez igaz arra az évrre is, amely szerint a Bizottság a határozataiban meggyőző bizonyítékként mindössze annak megjelölésére szorítkozott, hogy a kockázatértékelési bizottság a DEHP-ből eredő kockázatok értékelésével kapcsolatos hiányosságokat állapított meg (lásd: fenti 98. és 99. pont).
- 134 A fenti 94–99. pontban említett érvek, amennyiben azok lényegében azon az előfeltevésen alapulnak, hogy a DEHP felhasználásából eredő kockázatok ellenőrzésével kapcsolatos bizonytalanságok önmagukban akadályát képezik az 1907/2006 rendelet 60. cikke (4) bekezdése alkalmazásának, hatástalanok.
- 135 Meg kell továbbá jegyezni, hogy – amint azt a Bizottság kifejtette, anélkül hogy azt a felperes megfelelően alátámasztva vitatta volna – a kémiai biztonsági jelentés a két tagállamban folytatott biomonitoringra és a levegőre vonatkozó intézkedésekkel kapcsolatos információkat tartalmazott, amelyek a gyári új PVC-t és a DEHP-t használó PVC-ágazatban – nem pedig az újrafeldolgozott PVC ágazatában – dolgozó munkavállalók kitétségére vonatkozó vizsgálatoknak feleltek meg. E vizsgálatok két tagállam munkavállalóira vonatkozó, a biomonitoring-információk körébe tartozó adatokat, valamint a Németországból, Belgiumból, Hollandiából és Finnországból származó, a légszennyezés ellenőrzésére vonatkozó adatokat foglaltak magukban. A vállalkozások, amelyekre az adatok vonatkoznak, a PVC összeállítása és feldolgozása területén folytatják tevékenységüket. Jóllehet a benyújtott információk nem konkrétan a DEHP-t tartalmazó újrafeldolgozott PVC felhasználására vonatkoznak, azok olyan tevékenységekkel kapcsolatosak, amelyek a hozzáadott gyári új DEHP-t tartalmazó gyári új PVC felhasználására és ezen anyag későbbi feldolgozására irányulnak. Ezenkívül az engedély kérelmezői a munkavállalók kitétségét az újrafeldolgozott lágy PVC kisebb vagy nagyobb tárolóeszközökbe való áttöltésére, vagyis az újrafeldolgozott PVC felhasználásán belüli olyan konkrét tevékenységre vetítve modellezték, amelyre nem terjedtek ki a gyári új PVC-vel kapcsolatos vizsgálatokra alapított intézkedések.

- 136 Mindazonáltal, amint arra a Bizottság helyesen rámutatott, az, hogy a kockázatértékelési bizottság következtetése szerint a munkavállalók kitétségének értékelése bizonytalanságokat tartalmazott, illetve a benyújtott információk nem voltak reprezentatívak az engedélyezési kérelem alá tartozó valamennyi felhasználás tekintetében, nem jelenti azt, hogy a munkavállalók kitétségére vonatkozó semmilyen információt nem nyújtottak be, vagy hogy ezekből semmilyen következtetés nem volt levonható.
- 137 A felperes nem vitatta megfelelő módon alátámasztva a Bizottság e megállapítását. A kémiai biztonsági jelentés általános vitatásán túl a felperes nem bizonyítja, hogy e jelentésből semmilyen hasznos következtetés nem vonható le.
- 138 Ilyen vitás hiányában a felperes azon érvét, amelyben azt rója fel a Bizottságnak, hogy az – a különböző bizonyítékok alapos vizsgálatát követően – elmulasztotta a kémiai biztonsági jelentéssel kapcsolatos indokolt álláspont elfogadását, nem elégséges az 1907/2006 rendelet 60. cikke (4) bekezdése megsértésének alátámasztására. Ezen érvnek tehát nem lehet helyt adni. Ugyanez a helyzet a fenti 97–99. pontban említett egyéb érvek esetében is.
- 139 Másodszor, a „rövid felülvizsgálati időszak” biztosítására – amit a felperes a Bizottság arra irányuló kísérletének tekint, hogy orvosolja a kémiai biztonsági jelentés hiányosságait (lásd: fenti 100. és 101. cikk) – vonatkozó érv alkalmas lehet az 1907/2006 rendelet 60. cikkének az e rendelet 61. cikke (1) bekezdése első mondatával összefüggésben értelmezett (8) és (9) bekezdése megsértésének alátámasztására. Ezen érv megalapozottságának megvizsgálása érdekében a következőket kell megjegyezni.
- 140 Az 1907/2006 rendelet 60. cikke (8) bekezdésének első mondata értelmében az engedélyeket „[a] jövőbeni felülvizsgálati időszakra vonatkozó határozatok sérelme nélkül [...] meghatározott idő múlva felül kell vizsgálni”. Az 1907/2006 rendelet 60. cikke (9) bekezdésének e) pontja értelmében az engedélyben meg kell határozni „a határozott idejű felülvizsgálati időszak[ot]”. Végül, az 1907/2006 rendelet 61. cikke (1) bekezdésének első mondata értelmében az e 60. cikkel összhangban megadott engedélyek addig tekintendők érvényesnek, „amíg a Bizottság felülvizsgálat keretében az engedély módosításáról vagy visszavonásáról határoz, feltéve hogy az engedély jogosultja a határozott idejű felülvizsgálati időszak lejárta előtt legalább 18 hónappal felülvizsgálati jelentést nyújt be”.
- 141 E tekintetben előjáróban hangsúlyozni kell, hogy – amint az például az 1907/2006 rendelet német és angol nyelvi változatából, valamint e rendelkezések szövegkörnyezetéből következik – a fenti 140. pontban említett három rendelkezés francia változatában használt „réexamen” és „révision” kifejezések rokon értelmű szavak.
- 142 Ezt követően ki kell emelni, hogy főszabály szerint az 1907/2006 rendelet 60. cikkének (8) bekezdése és 60. cikke (9) bekezdésének d) és e) pontja szerint megkövetelt feltételek a tartalmuktól függetlenül kétségkívül nem irányulhatnak arra, hogy orvosolják az engedély kérelmezője által benyújtott engedélyezési kérelem vagy a helyettesítő alternatívák elemzésének esetleges hiányosságait, illetve az 1907/2006 rendelet 60. cikkének (4) bekezdésében előírt feltételek Bizottság általi vizsgálatának esetleges elégtelenségeit.
- 143 Másként fogalmazva, az arra vonatkozó lehetőség, hogy az engedély megadását az 1907/2006 rendelet 60. cikkének (8) bekezdésében vagy 60. cikke (9) bekezdésének d) pontjában előírtakhoz hasonló bizonyos feltételekhez kössék, nem értelmezhető úgy, hogy a Bizottság nyitva hagyhatná azt a kérdést, hogy teljesültek-e az 1907/2006 rendelet 60. cikkében foglalt feltételek, és e helyzetre azzal adjon választ, hogy az engedélyt olyan feltételekkel látja el, amelyek az e rendelkezés értelmében a Bizottságra háruló értékelés esetleges elégtelenségeinek vagy hiányosságainak az orvoslására szolgálnak.

- 144 Az 1907/2006 rendelet 60. cikkében előírt feltételek vizsgálata keretében ugyanis a Bizottságnak nyilatkoznia kell arról, hogy az összes releváns tény, illetve az azokra vonatkozó műszaki és gazdasági értékelések alapján levonható-e az a következtetés, hogy az e rendelkezésben előírt feltételek ténylegesen teljesültek. Ha ez nincs így, a Bizottság az engedély még feltételes megadására sem jogosult.
- 145 Mindazonáltal a jelen ügyben – ellentétben azzal, amit a felperes lényegében állít – nem állapítható meg, hogy az engedélyezésről szóló határozatban biztosított felülvizsgálati időszak arra szolgált volna, hogy a Bizottság „korrekciós hatásköre” alapján ellensúlyozza az engedély kérelmezői által benyújtott kémiai biztonsági jelentésben foglalt hiányosságokat.
- 146 A – jelen esetben rövid – felülvizsgálati időszak Bizottság általi meghatározásának időpontjában ugyanis nem volt szükség a kockázatértékelési bizottság által feltárt hiányosságok orvoslására.
- 147 Egyrészt a kémiai biztonsági jelentéssel kapcsolatos bizonytalanságok egyedüli következménye az, hogy az engedélyezésről szóló határozat jogalapja nem az 1907/2006 rendelet 60. cikkének (2) bekezdésében szereplő, hanem az ugyanezen rendelet 60. cikkének (4) bekezdésében foglalt jogalap. Tehát nem volt szükség a kémiai biztonsági jelentésnek az 1907/2006 rendelet 60. cikkének (2) bekezdése szempontjából meglévő hiányosságainak az orvoslására.
- 148 Másrészt emlékeztetni kell arra, hogy a kockázatértékelési bizottság által feltárt bizonytalanságokra is kiterjedő minőségi elemzés keretében a társadalmi-gazdasági elemzéssel foglalkozó bizottság jelezte, hogy véleménye szerint a jelen ügyben megadható az engedély, ami azt jelzi, hogy végül eloszlatták a kémiai biztonsági jelentéssel kapcsolatos bizonytalanságokat.
- 149 Márpedig a felperes nem hivatkozhat önmagában a biztonsági jelentés elégtelenségeire anélkül, hogy megfelelően alátámasztva vitatná a társadalmi-gazdasági elemzéssel foglalkozó bizottság értékelését.
- 150 Az első jogalap második részének keretében felhozott érvekkel a felperes nem bizonyította, hogy a kémiai biztonsági jelentés hiányosságai befolyásolták az 1907/2006 rendelet 60. cikkének (4) bekezdése szerinti feltételek alkalmazását, ezért nem állapítható meg, hogy a Bizottság a felülvizsgálati határidő tűzésével kívánta volna orvosolni e hiányosságokat. Nem állapítható meg tehát az 1907/2006 rendelet 60. cikke (8) bekezdésének és 60. cikke (9) bekezdése e) pontjának megsértése.
- 151 A fentiekre tekintettel a jelen jogalap második részét mint megalapozatlant el kell utasítani.
- *A megfelelő helyettesítő alternatívák értékelését érintő hiányosságokkal kapcsolatos téves jogalkalmazásra és nyilvánvaló értékelési hibákra alapított harmadik részcsoport*
- 152 A felperes szerint a Bizottság nyilvánvalóan tévesen alkalmazta a jogot az 1907/2006 rendelet 62. cikke (4) bekezdésének e) pontjában szereplő „helyettesítő alternatívák” fogalom értelmezésekor, és következésképpen „nyilvánvaló értékelési hibát követett el az engedélyezési kérelemnek az ugyanezen rendelet 60. cikke (7) bekezdésének való megfelelése tekintetében”. E hibák „teljesen hiteltelenné teszik” a Bizottság által a belső felülvizsgálat iránti kérelemről szóló határozatban tett megállapításokat.
- 153 Az 1907/2006 rendelet (74) preambulumbekkezdésének szövegére tekintettel ugyanis, és figyelembe véve a helyettesítő alternatívák értékelésének szerepét, valamint a „helyettesítő alternatíva” kifejezés szokásos jelentését, meg kell állapítani, hogy az engedélyezési kérelemnek tartalmaznia kell azon anyagok vagy technológiák elemzését, amelyek a különös aggodalomra okot adó anyag helyett felhasználhatóak azon „folyamatban [...] vagy felhasználásban”, amelynek tekintetében az engedélyt kérik. A felperes álláspontja szerint a „helyettesítő alternatívák” elemzésének valójában az a célja, hogy lehetővé tegye annak megvizsgálását, hogy egy másik anyag vagy technológia helyettesítheti-e a különös aggodalomra okot adó anyagot „a tervezett folyamatban”. A helyettesítő alternatívákat emellett azon funkcióra

figyelemmel kell értékelni, amelynek tekintetében az engedélyt kérték. Konkrétan, a helyettesítő alternatívát az anyag „folyamatban” betöltött funkciójára tekintettel és egyúttal egy kevésbé veszélyes anyaggal vagy technológiával összevetve kell vizsgálni.

- 154 A jelen esetben elégtelen volt a helyettesítő alternatívák engedélyezési kérelemben javasolt elemzése. Mivel e kérelem nem részletezte a DEHP funkcióját, azokat az alternatívákat sem jelölte meg, amelyek lehetővé tennék ezen anyagnak az általa betöltött funkció tekintetében való helyettesítését.
- 155 Igaz, hogy a Bizottság a belső felülvizsgálat iránti kérelemről szóló határozatban rámutatott arra, hogy a DEHP funkciója, hogy „csökkentse a PVC-termékek gyártásakor hozzáadandó lágyítószernek mennyiségét”. A Bizottság a belső felülvizsgálat iránti kérelemről szóló határozatban ezenfelül kijelentette, hogy az engedélyezési kérelem valójában tartalmazta a helyettesítő alternatíváknak – többek között a gyári új PVC felhasználásában álló alternatívának – „az [engedély] kérelmező[i] szempontjából” történő értékelését.
- 156 Ugyanakkor a gyári új PVC felhasználásának „helyettesítő alternatívaként” való kezelése – holott a gyári új PVC előállítása szintén egy különös aggodalomra okot adó anyag felhasználásával történik – a „helyettesítő alternatíva” fogalom értelmezésével kapcsolatos „nyilvánvalóan” téves jogalkalmazásnak minősülne.
- 157 Mindenesetre a felperes rámutat arra, hogy jóllehet – amint azt a Bizottság a belső felülvizsgálat iránti kérelemről szóló határozatban kiemelte – a DEHP funkciója, hogy „csökkentse a PVC-termékek gyártásakor hozzáadandó lágyítószernek mennyiségét”, és e funkció valóban összeegyeztethető az 1907/2006 rendelettel, ezen intézménynek vizsgálnia kellett volna olyan helyettesítő alternatívák rendelkezésre állását, amelyek révén csökkenthető a PVC-termékek gyártásakor felhasznált DEHP mennyisége. E vizsgálatnak a DEHP-nek a PVC-termékek gyártási folyamatában való helyettesítésére szolgáló jóval nagyobb számú alternatívát – többek között például a különös aggodalomra okot adó anyagnak nem minősülő lágyítószer felhasználását – kellett volna figyelembe vennie.
- 158 A jelen esetben ezzel szemben a helyettesítő alternatíváknak az engedélyezési kérelemhez csatolt elemzése még csak meg sem egyezik a DEHP azon „funkciójával”, amelyet a Bizottság a belső felülvizsgálat iránti kérelemről szóló határozatban figyelembe vett. „A PVC-termékek gyártásakor hozzáadandó lágyítószernek mennyiség[ének csökkentését]” lehetővé tevő alternatíva megjelölése helyett az engedélyezési kérelem a PVC újrafeldolgozását lehetővé tevő három másik folyamatra – nevezetesen egy bizonyos koncentrációs értéket (0,3 tömegszázalék) meghaladó mennyiségű DEHP-t tartalmazó háztartási hulladék leválasztásában és az újrafeldolgozási folyamatból való kizárásában álló alternatívára, a DEHP-nek a PVC-hulladékokból való eltávolításában álló alternatívára, valamint az ipari PVC-hulladékok más típusának felhasználásával kapcsolatos alternatívára – vonatkozó információkat nyújtott.
- 159 A Bizottság vitatja ezt az érvelést.
- 160 Előjáróban emlékeztetni kell arra, hogy a fenti 104–106. pontban foglaltakkal összhangban az 1907/2006 rendelet 60. cikkének (7) bekezdése és 62. cikkének (4) bekezdése arra a kérdésre vonatkozik, hogy benyújtották-e a kérelem alátámasztására szolgáló, az e rendelkezésekben megjelölt dokumentumokat. E rendelkezések az engedélyezési eljárás alaki szempontjaira vonatkoznak.
- 161 A jelen esetben nem vitatott, hogy az engedélyezési kérelemmel egyidejűleg benyújtották a helyettesítő alternatívák ismertetését. Mivel ezenfelül az is szükséges, hogy azok a dokumentumok, amelyeket az engedély kérelmezőinek az 1907/2006 rendelet 62. cikke (4) bekezdésének való megfelelés érdekében be kell nyújtaniuk, ellenőrizhetőek legyenek, hangsúlyozni kell, hogy a felperes nem támasztotta alá konkrétan és bizonyítékokkal azt, hogy az engedély kérelmezői által benyújtott dokumentumok nem feleltek meg e kritériumnak (lásd: fenti 111. pont).

- 162 Alaposabb vizsgálat alapján a helyettesítő alternatívák elégtelenségére vonatkozó érvek a belső felülvizsgálat iránti kérelemről szóló határozat megalapozottságára vonatkoznak. Ezek az érvek tehát hatástalanok, mivel azokra az 1907/2006 rendelet 60. cikke (7) bekezdésének és 62. cikke (4) bekezdésének alkalmazását érintő téves jogalkalmazás vagy értékelési hibák bizonyítása érdekében hivatkoztak.
- 163 Kétségtelen, hogy a fenti 122–124. pontban kifejtettekkel megegyező indokok alapján ezek az érvek az arra alapított jogalap alátámasztására hivatkozott érvekként is értelmezhetők, hogy a Bizottság a helyettesítő alternatívák téves értékelésével megsértette az 1907/2006 rendelet 60. cikkének (4) és (5) bekezdését.
- 164 A keresetlevél harmadik jogalapja keretében a felperes ugyanis éppen az 1907/2006 rendelet 60. cikke (4) és (5) bekezdésének a megsértésére hivatkozik, amikor a helyettesítő alternatívák állítólagosan téves értékelésére alapított érveket hoz fel. Mind az első jogalap jelen része, mind a harmadik jogalap lényegében a „helyettesítő alternatívák” fogalom értelmezésével kapcsolatos állítólagos téves jogalkalmazásra vonatkozik. Ezenfelül a keresetlevél első jogalapjának jelen részében, illetve a harmadik jogalap első kifogása keretében felhozott felperesi érvek részben fedik egymást.
- 165 E tekintetben hangsúlyozni kell, hogy a harmadik jogalap első kifogásával a felperes az 1907/2006 rendelet 60. cikke (4) és (5) bekezdésének a helyettesítő alternatívák elemzése tekintetében való megsértésére hivatkozik a következő két elem vonatkozásában. Egyrészt a Bizottság a belső felülvizsgálat iránti kérelemről szóló határozatban – hasonlóan az engedély kérelmezőihez az engedélyezési kérelemben – téves „referenciakeretre”, vagyis „a hulladékáram felváltására” helyezi a hangsúlyt, „szemben a [különös aggodalomra okot adó anyagnak] (a PVC-termékek gyártási) folyamatában való helyettesítésével”. Másrészt a Bizottság megismételte, hogy a DEHP funkciója, hogy csökkentse a PVC-termékek gyártásakor hozzáadandó lágyítószernek mennyiségét (lásd: fenti 226. pont). Márpedig a téves „referenciakerettel” kapcsolatos, illetve azon kérdés, hogy a helyettesítő alternatívák elemzésének a „folyamatban” jelen lévő, különös aggodalomra okot adó anyagot kell-e alapul vennie, amint azt a felperes az első jogalap első része keretében említi, átfedi egymást. Szintén átfedi egymást a helyettesítő alternatívák értékelését érintő, a DEHP funkciójának helytelen értelmezéséből fakadó hibákkal kapcsolatos kifogás (lásd: lenti 234. pont) és a felperesnek a fenti 155–158. pontban említett érvelésében szereplő kifogásai.
- 166 Ezenfelül teljesülnek azok a feltételek, amelyek lehetővé teszik, hogy a Törvényszék értelmezze az érveket, és így hatékony érvényesülést biztosítson számukra (lásd: fenti 122–124. pont). Hangsúlyozni kell különösen azt, hogy a felperes által a tárgyaláson tett, az érveinek az 1907/2006 rendelet 60. cikke (4) és (5) bekezdése tekintetében vett hasznosságával kapcsolatos pontosítások – ellentétben az 1907/2006 rendelet 60. cikke (7) bekezdése és 62. cikkének (4) bekezdése tekintetében vett hasznosságával – az első jogalap jelen részének alátámasztása érdekében felvetett érveket is magukban foglaltak. Végül, e tekintetben a Bizottságot is meghallgatták.
- 167 E körülmények között a fenti 152–158. pontban említett érveket a harmadik jogalap keretében felhozott érvek kiegészítéseként kell kezelni.

– Az 1907/2006 rendelet 60. cikke (7) bekezdésének és 64. cikke (3) bekezdésének az értelmezésével kapcsolatos téves jogalkalmazásra alapított negyedik részről

- 168 Az első jogalap negyedik részének alátámasztása érdekében a felperes jelzi, hogy az ECHA kockázatértékelési bizottsága olyan időpontban kért kiegészítő információkat az engedély kérelmezőtől, amikor e bizottság szerint az engedélyezési kérelem már megfelelt az 1907/2006 rendelet 62. cikke előírásainak. Márpedig ily módon eljárva e bizottság „nyilvánvalóan” tévesen alkalmazta a jogot, azaz megsértette az 1907/2006 rendelet 64. cikkének (3) bekezdésében előírt eljárást. Mivel a Bizottság a belső felülvizsgálat iránti kérelemről szóló határozatában átvette ezt a megközelítést, e

határozat szintén „nyilvánvalóan” téves jogalkalmazást tartalmaz. Végül maga a Bizottság is megsértette nemcsak az 1907/2006 rendelet 64. cikkének (3) bekezdését, hanem ugyanezen rendelet 60. cikkének (7) bekezdését is.

- 169 A felperes szerint az 1907/2006 rendelet 64. cikkének (3) bekezdése értelmében ha megállapítják, hogy a kérelem összhangban van az 1907/2006 rendelet 62. cikkének követelményeivel, akkor kizárólag a társadalmi-gazdasági elemzéssel foglalkozó bizottság kérhet további információkat, és kizárólag a helyettesítő alternatívák tekintetében. Ezzel szemben e rendelkezésből az következik, hogy a kockázatértékelési bizottságnak nem volt hatásköre arra, hogy kiegészítő információkat kérjen egy olyan kérelem kapcsán, amelynek az 1907/2006 rendelet 62. cikkének követelményeivel való összhangját már megállapították.
- 170 A Bizottság vitatja ezt az érvelést.
- 171 Előjáróban meg kell jegyezni, hogy, amint az az 1907/2006 rendelet 64. cikke (3) bekezdésének első mondatából következik, a kockázatértékelési bizottság és a társadalmi-gazdasági elemzéssel foglalkozó bizottság e rendelkezés alapján kérelmet intézhet az engedély kérelmezőjéhez azon kérdés tisztázása érdekében, hogy az engedélyezési kérelem tartalmazza-e az 1907/2006 rendelet 62. cikkében említett valamennyi releváns információt, amelyekkel e bizottságoknak rendelkezniük kell ahhoz, hogy elvégezzék az 1907/2006 rendelet 64. cikkének (1) bekezdésében említett vélemények elkészítésében álló feladataikat. Az 1907/2006 rendelet 64. cikke (3) bekezdésének második mondata értelmében e bizottságok szükség esetén egymással konzultálva kiegészítő információk benyújtására kérhetik fel a kérelmezőt annak érdekében, hogy a kérelem összhangban legyen az 1907/2006 rendelet 62. cikkének követelményeivel. Az 1907/2006 rendelet 64. cikke (3) bekezdésének első két mondatából tehát kitűnik, hogy e bizottságok közös kérelmének arra a kérdésre kell irányulnia, hogy az engedélyezési kérelem alaki szempontból összhangban van-e az 1907/2006 rendelet 62. cikkével, vagyis e kérelemmel együtt benyújtották-e az utóbbi rendelkezésben foglalt valamennyi dokumentumot és információt. Az említett bizottságok együttes kérelme emellett arra is irányulhat, az engedély kérelmezőjétől ellenőrizhető dokumentumokat kérjen.
- 172 Az 1907/2006 rendelet 64. cikke (3) bekezdésének első mondatában biztosított hatáskörön felül a társadalmi-gazdasági elemzéssel foglalkozó bizottság e rendelet 64. cikke (3) bekezdésének harmadik mondata alapján amennyiben szükségét látja, előírhatja a kérelmező számára, vagy felkérheti a harmadik feleket, hogy meghatározott időn belül a lehetséges helyettesítő anyagokkal vagy technológiákkal kapcsolatos további információkat nyújtson be.
- 173 Az 1907/2006 rendelet 64. cikkének (3) bekezdésének második mondatában említett kérelemtől eltérően az ugyanezen rendelet 64. cikke (3) bekezdésének harmadik mondatában említett kérelem nem arra a kérdésre irányul, hogy az 1907/2006 rendelet 62. cikke szerinti, az engedély kérelmezője által benyújtott információk teljes körűek és ellenőrizhetőek-e. Az 1907/2006 rendelet 64. cikke (3) bekezdésének harmadik mondatában említett kérelem tehát nem az érintett engedélyezési kérelem alaki követelményeire vonatkozik. Ellenkezőleg, az a célja, hogy a társadalmi-gazdasági elemzéssel foglalkozó bizottság által folytatott érdemi értékeléshez szükséges kiegészítő információkat szerezzen a szóban forgó anyagról, valamint a helyettesítő alternatívák értékeléséről. Egy ilyen kérelem hasznosnak bizonyulhat az 1907/2006 rendelet 64. cikke (4) bekezdésének b) pontjában részletezett elemeket tartalmazó, a társadalmi-gazdasági elemzéssel foglalkozó bizottság által készített vélemény kidolgozása során. Különösen abban az esetben, amikor például a helyettesítő alternatíváknak az engedély kérelmezője által benyújtott elemzése olyan elégtelenségeket vagy hiányosságokat tartalmaz, amelyek a kérelmező által pótolhatóak, az 1907/2006 rendelet 64. cikke (3) bekezdésének harmadik mondata szerinti kérelem révén elkerülhető, hogy a társadalmi-gazdasági elemzéssel foglalkozó bizottság arra kényszerüljön, hogy abban az esetben, ha az engedély kérelmezője a 64. cikk (5) bekezdésének első albekezdésében említett észrevételeket kíván benyújtani, meg kelljen várnia, hogy a kérelmező ezeket az ugyanezen rendelet 64. cikke (5) bekezdése harmadik albekezdésének második mondatával összhangban benyújtsa.

- 174 Az 1907/2006 rendeletben nincs olyan hasonló rendelkezés, amely lehetővé tenné a kockázatértékelési bizottság számára, hogy kiegészítő kérdéseket intézzen az engedély kérelmezőjéhez annak érdekében, hogy az e bizottság véleményében kötelezően feltüntetendő – az 1907/2006 rendelet 64. cikkének (1) bekezdésében említett – adatok érdemi értékeléséhez szükséges információkat szerezzon be.
- 175 A kockázatértékelési bizottság véleményének kidolgozása során ugyanakkor szükségesnek bizonyulhat, hogy kiegészítő információkat kérjenek az engedély kérelmezőjétől egy meghatározott anyaggal kapcsolatos kémiai biztonsági jelentés esetleges elégtelenségeinek vagy hiányosságainak pótlása érdekében. Biztosítani kell tehát a kockázatértékelési bizottság számára, hogy kérdéseket tegyen fel az engedély kérelmezőjének, akárcsak annak érdekében, hogy e bizottság felgyorsítsa a véleményének kidolgozására irányuló eljárást, és elkerülje, hogy meg kelljen várnia, hogy az engedély kérelmezője benyújtsa az 1907/2006 rendelet 64. cikke (5) bekezdésének harmadik albekezdése szerinti észrevételeket.
- 176 A gondoskodási kötelezettségének keretében és az elé benyújtott iratanyaggal kapcsolatos gondos ügyintézés érdekében a kockázatértékelési bizottság bármikor értesítheti az engedély kérelmezőjét valamely anyag kémiai biztonsági jelentésében foglalt hiányosságokról. Ezenfelül e bizottság dönthet úgy, hogy az engedély kérelmezője számára annak lehetőségét is biztosítja, hogy minden olyan szükséges információt benyújtson, amely révén e bizottság kiegészítheti vagy éppen részletezheti azon értékelését, amelyet a szóban forgó anyag kockázatainak értékelésére irányuló feladatai ellátása körében végez, még ha e lehetőségéről az 1907/2006 rendelet nem is rendelkezik kifejezetten.
- 177 A fentiek fényében – ellentétben azzal, amit a felperes a fenti 168. és 169. pontban említett érveinek összességével állít – nem állapítható meg, hogy a kockázatértékelési bizottság megsértette az 1907/2006 rendelet 64. cikkének (3) bekezdését azzal, hogy az engedélyezési kérelem érdemi részére vonatkozó kiegészítő kérdéseket tett fel, holott korábban már arra a következtetésre jutott, hogy az engedélyezési kérelem összhangban volt ugyanezen rendelet 62. cikkének követelményeivel.
- 178 Ennélfogva nem róható fel a Bizottságnak, hogy a belső felülvizsgálat iránti kérelemről szóló határozat elfogadásával tévesen alkalmazta volna a jogot, így az első jogalap negyedik részét mindenképpen el kell utasítani. Az első jogalapot ezért teljes egészében el kell utasítani.

Az 1907/2006 rendelet 60. cikkének (4) bekezdése szerinti társadalmi-gazdasági értékeléssel kapcsolatos nyilvánvaló értékelési hibákra alapított második jogalapról

- 179 A felperes által hivatkozott második jogalap az 1907/2006 rendelet 60. cikkének (4) bekezdése szerinti társadalmi-gazdasági értékeléssel kapcsolatos nyilvánvaló értékelési hibák alátámasztására irányul, amely értékelésre a Bizottság az engedély megadásakor, majd a belső felülvizsgálat iránti kérelem elutasításakor támaszkodott. E jogalap három részből áll.

– A társadalmi-gazdasági értékelés referenciakeretével kapcsolatos téves jogalkalmazásra és nyilvánvaló értékelési hibákra alapított első részből

- 180 A felperes szerint az engedélyezésről szóló határozat „referenciakeretként” a DEHP-nek az engedély kérelmezői által az engedélyezési kérelemben említett felhasználását vette alapul.
- 181 A jelen ügyben a „referenciakerettel” kapcsolatos állítólagos téves jogalkalmazás, amely az 1907/2006 rendelet 56. cikke (1) bekezdésének a) pontjában szereplő „felhasználás” fogalomnak az engedély kérelmezői általi értelmezéséből fakad, és amelyet az első jogalap első részének keretében hoztak fel, egyúttal az engedélyezési kérelem tárgyát képező „felhasználás” állítólagos előnyeinek a Bizottság általi értékelését is érintik. Amint azt a felperes a belső felülvizsgálat iránti kérelemben kifejtette, semmilyen társadalmi-gazdasági előny nem származhat egy különös aggodalomra okot adó olyan anyag „felhasználásából”, amely semmilyen funkciót nem tölt be. Ezen érvre válaszul a Bizottság a belső

felülvizsgálat iránti kérelemről szóló határozatban ismételten megállapította, hogy a DEHP releváns funkciója, hogy „csökkentse a lágy PVC-termékek gyártásakor hozzáadandó lágyítószer mennyiségét”. Márpedig a felperes szerint „a lágy PVC-termékek gyártásakor hozzáadandó lágyítószer mennyiség[nek csökkentése]” nem minősül az 1907/2006 rendelet követelményeivel összhangban álló „funkciónak”.

182 Ezenfelül a Bizottság az „előny” fogalom értelmezésekor is tévesen alkalmazta a jogot azzal, hogy egyrészt az 1907/2006 rendelet 56. cikke (1) bekezdésének a) pontja alá tartozó „felhasználás”, és másrészt az 1907/2006 rendelet 60. cikke (4) bekezdésének b) pontja alá tartozó társadalmi-gazdasági „előny” leírására is „ugyanazokat az elemeket” alkalmazta.

183 A Bizottság vitatja ezt az érvelést.

184 Előjáróban hangsúlyozni kell, hogy a felperes által a második jogalapja első részének alátámasztása érdekében felhozott valamennyi érv a felperes által az első jogalap első részének keretében kifejtett azon az előfeltevésen alapul, amely szerint a többek között az 1907/2006 rendelet 3. cikkének 24. pontjában, 56. cikke (1) bekezdésének a) pontjában és 60. cikkében szereplő „felhasználás” fogalom Bizottság általi értelmezése téves jogalkalmazást valósít meg.

185 Márpedig a fenti 63–91. pontban kifejtettek szerint ezen intézmény nem alkalmazta tévesen a jogot e tekintetben.

186 Ezenfelül a jelen esetben szóban forgó felhasználás, illetve a társadalmi-gazdasági előnyök leírására a Bizottság által állítólagosan használt „ugyanazon elemekkel” kapcsolatos érvet illetően (lásd: fenti 182. pont) a következő különbséget kell tenni.

187 Amennyiben ezzel az érveléssel a felperes az azon feltételezésre alapított érvelését kívánja megismételni, amely szerint a „felhasználás” fogalom Bizottság általi értelmezése az „előny” fogalmát illetően is téves jogalkalmazást eredményezett, ezt az érvet anélkül el kell utasítani, hogy meg kellene határozni az „előny” fogalmát. A fenti 185. pontban kifejtettek szerint ugyanis ezen intézmény nem alkalmazta tévesen a jogot e tekintetben.

188 Ha azonban a jelen esetben szóban forgó felhasználás, illetve a társadalmi-gazdasági előnyök leírására a Bizottság által állítólagosan használt „ugyanazon elemekkel” kapcsolatos kifogást (lásd: fenti 182. pont) további érvként kell értelmezni, meg kell állapítani, hogy a felperes nem fejt ki megfelelően alátámasztva, hogy mit kell érteni az „ugyanazon elemek” alatt.

189 E körülmények között a második jogalap első részét mint megalapozatlant mindenképpen el kell utasítani.

– A kockázatok és előnyök közötti egyensúly értékelésével kapcsolatos nyilvánvaló értékelési hibára alapított második részből

190 A felperes szerint a belső felülvizsgálat iránti kérelemről szóló határozatot érintő, az 1907/2006 rendelet 60. cikkének (4) bekezdésével kapcsolatos nyilvánvaló értékelési hiba a következő elemek alapján állapítható meg.

191 Először is, figyelemmel arra a körülményre, hogy a kockázatértékelési bizottság szerint a munkavállalók egészségét érintő kockázat nem volt számszerűsíthető, a társadalmi-gazdasági elemzéssel foglalkozó bizottság és következésképpen a Bizottság sem rendelkezhetett a társadalmi-gazdasági értékelésről való állásfoglaláshoz szükséges információkkal. A munkavállalók egészségét érintő kockázat számszerűsítésének hiányában nem kerülhetett sor megfelelő módon a kockázatoknak és előnyöknek az 1907/2006 rendelet 60. cikke (4) bekezdése szerinti hallgatólagos mérlegelésére. Ezért a Bizottságnak a

belső felülvizsgálat iránti kérelemről szóló határozatban szereplő azon álláspontja, amely szerint egyrészt lényegében a társadalmi-gazdasági elemzéssel foglalkozó bizottság által alkalmazott megközelítést kellett követni, amely bizottság a maga részéről „a rendelkezésre álló információk minőségi elemzése alapján megállapította, hogy a további felhasználás előnyei meghaladják a kockázatokat”, és amely szerint másrészt a társadalmi-gazdasági értékelés ennél fogva kielégítő volt, abszurd. Kétségtelen, hogy az 1907/2006 rendelet 60. cikkének (4) bekezdése nem pontosítja, hogy számszerűsíteni kell-e a kockázatot. Ugyanakkor az 1907/2006 rendelet I. mellékletének 6.1–6.5. pontja szerint a kémiai biztonsági jelentés megköveteli az emberi egészséget érintő kockázat számszerűsítését, kivéve ha a származtatott hatásmentes szint (Derived no-effect level, a továbbiakban: DNEL) és a becsült hatásmentes koncentráció (Predicted no effect concentration) nem meghatározható. Márpedig a jelen esetben az engedélyezési kérelem megállapítása szerint a DEHP egy „küszöbértékekkel rendelkező anyag”, azaz annak tekintetében a DNEL- és a PNEC-érték egyaránt meghatározható volt.

- 192 Ugyanezen gondolatsort továbbfűzve a felperes jelzi, hogy annak oka, hogy a kockázatértékelési bizottság nem tudta számszerűsíteni a kockázatot, nem az volt, hogy e bizottság megítélése szerint e számszerűsítés az aktuális tudományos ismeretek alapján lehetetlen volt, például mert nem volt meghatározható a DNEL, hanem az, hogy elégtelenek voltak a munkavállalói expozíciós forgatókönyvekre vonatkozó információk. Márpedig „egy ilyen helyzet ellentétes az engedélyezés alapelvével”, amely megköveteli a kérelmezővel szemben annak bizonyítását, hogy az anyag felhasználásából eredő kockázatot az 1907/2006 rendelet 60. cikke (2) bekezdésének megfelelően hatékonyan ellenőrzik, vagy ha az engedély kérelmezője nem tudja bizonyítani a hatékony ellenőrzést, akkor alá kell támasztania, hogy az anyag további felhasználásából származó előnyök meghaladják a kockázatokat, amint arról az 1907/2006 rendelet 60. cikkének (4) bekezdése rendelkezik. A jelen ügyben az engedély kérelmezői mindenesetre nem nyújtották be az értékelés lefolytatásához szükséges valamennyi adatot.
- 193 A Bizottságnak adott válaszában a felperes azt állítja, hogy ezeket az érveket első alkalommal nem a jelen kereset keretében, hanem a belső felülvizsgálat iránti kérelemben hozta fel. A belső felülvizsgálat iránti kérelmében a felperes ugyanis kifejezetten említést tett a kockázatértékelési bizottság és a társadalmi-gazdasági elemzéssel foglalkozó bizottság azon következtetéseiről, amelyek rámutattak a teljes körű társadalmi-gazdasági elemzés hiányából és az emberi egészségre gyakorolt hatás értékelésének elmaradásából álló hiányosságokra.
- 194 A Bizottság vitatja ezt az érvelést.
- 195 Előjáróban rá kell mutatni arra, hogy a felperes állításával ellentétben a belső felülvizsgálat iránti kérelemben nem hivatkoztak ebben a formában az annak alátámasztására irányuló érve, hogy a Bizottság nyilvánvaló értékelési hibát vétett az 1907/2006 rendelet 60. cikke (4) bekezdésének alkalmazásakor, amennyiben ezen intézmény a belső felülvizsgálat iránti kérelemről szóló határozatban a társadalmi-gazdasági elemzéssel foglalkozó bizottság által alkalmazott megközelítést vette át, amely utóbbi bizottság a maga részéről „a rendelkezésre álló információk minőségi elemzése alapján megállapította, hogy a további felhasználás előnyei meghaladják a kockázatokat”.
- 196 Kétségtelen ugyanis, hogy a felperes által az előnyök, illetve ezen előnyöknek a DEHP emberi egészséget érintő kockázataival való összevetése tekintetében felhozott, a belső felülvizsgálat iránti kérelem 93–100. pontjában szereplő érvek az e kérdéskörrel kapcsolatos bizonyos szempontokra vonatkoznak. Ezeket az elemeket a felperes a belső felülvizsgálat iránti kérelem 99. pontjában foglalta össze. E pont szerint „[a]z engedély kérelmezőinek összességében nem sikerült alátámasztaniuk, hogy a DEHP további felhasználásának társadalmi-gazdasági előnyei meghaladják a kockázatokat az 1907/2006 rendelet 60. cikkének (4) bekezdése értelmében], mivel 1) az anyagnak [nem volt] funkciója; 2) az engedély kérelmezői tévesen nyilatkoztak úgy, hogy a DEHP felhasználásának nincsenek kockázatai, és 3) a társadalmi-gazdasági elemzés elsősorban arra helyezte a hangsúlyt, hogy milyen hatásai lennének az engedély megtagadásának”.

- 197 Ezzel szemben a belső felülvizsgálat iránti kérelem egyáltalán nem tesz említést az arra vonatkozó évről, hogy milyen hatása volt vagy lehetett a munkavállalók egészségét érintő kockázatok számszerűsítése hiányának, amit a kockázatértékelési bizottság a DEHP felhasználásának kockázatai, illetve társadalmi-gazdasági előnyei közötti mérlegelésről szóló, az 1907/2006 rendelet 60. cikke (4) bekezdésének az e rendelet 64. cikke (1) bekezdésével összefüggésben értelmezett második mondata alapján készített véleményében állapított meg.
- 198 E tekintetben a teljesség kedvéért hangsúlyozni kell, hogy a belső felülvizsgálat iránti kérelemről szóló határozatnak a felperes által annak alátámasztása érdekében idézett szakasza, hogy a Bizottság ténylegesen elbírálta a felperes arra vonatkozó érvét, hogy a munkavállalók egészségét érintő kockázatok számszerűsítésének hiánya befolyásolta a kockázatok és a társadalmi-gazdasági előnyök mérlegelését, vagyis azon szakasz, amelynek értelmében a társadalmi-gazdasági elemzéssel foglalkozó bizottság „a rendelkezésre álló információk minőségi elemzése alapján megállapította, hogy a további felhasználás előnyei meghaladják a kockázatokat”, csonka és a szövegekörnyezetéből kiragadott.
- 199 A belső felülvizsgálat iránti kérelemről szóló határozat e szakaszában ugyanis a Bizottság nem a DEHP-ra vonatkozó kémiai biztonsági jelentés abból fakadó elégtelenségével kapcsolatos évrre adott választ, hogy hiányzott az ezen anyagnak kitett munkavállalók egészségét érintő kockázatok számszerűsítése. A fenti 193. pontban említett mondatrészrel a Bizottság valójában a felperes által a belső felülvizsgálat iránti kérelem 95. és 99. pontjában felhozott érve válaszolt, amely szerint az engedély kérelmezői által benyújtott társadalmi-gazdasági elemzés nem támasztotta alá, hogy a DEHP társadalmi-gazdasági előnyei meghaladják az ezen anyag által jelentett kockázatokat, mivel ez az elemzés abból a téves előfeltevésből indult ki, hogy ez az anyag nem jelent semmilyen kockázatot.
- 200 E körülmények között meg kell állapítani, hogy a fenti 190–192. pontban kifejtett felperesi érv nem szerepelt a belső felülvizsgálat iránti kérelemben. A fenti 55–58. pontban kifejtettekkel azonos indokok alapján ezért ezen érvet mint elfogadhatatlant el kell utasítani.
- 201 Ezenkívül mindenesetre érdemben ez az érv nem megalapozott.
- 202 A felperes ugyanis lényegében arra hivatkozik, hogy a DEHP felhasználásából származó társadalmi-gazdasági előnyöknek, illetve az emberi egészséget érintő kockázatoknak a Bizottság által a belső felülvizsgálat iránti kérelemről szóló határozatban elvégzett mérlegelése hibás, mivel az egyik elem – nevezetesen a DEHP felhasználásának a munkavállalókra jelentett kockázata – nem volt „számszerűsíthető”, holott a Bizottság, amely egyébként nem hagyta figyelmen kívül ezt a szempontot, hangsúlyozza, hogy a határozatába beépítette a társadalmi-gazdasági elemzéssel foglalkozó bizottság véleményét, amely bizottság e tárgyban „minőségi” elemzést végzett.
- 203 Ezen évrre azt a választ kell adni, hogy a DEHP felhasználásából származó társadalmi-gazdasági előnyök, illetve az emberi egészséget érintő kockázatok mérlegelése nem korlátozódhat a mennyiségi elemek figyelembevételére. Ezenfelül amennyiben nem áll rendelkezésre elegendő elem valamely kockázat „számszerűsítésére”, ez nem változtat azon, hogy e kockázat a minőségi elemek útján is vizsgálható.
- 204 A fentiekre tekintettel a második jogalap második részét mint elfogadhatatlant és mint mindenesetre megalapozatlant el kell utasítani.

– Bizonyos információknak a társadalmi-gazdasági értékelés keretében való figyelmen kívül hagyásából fakadó nyilvánvaló értékelési hibára alapított harmadik részről

- 205 A felperes szerint azzal, hogy az 1907/2006 rendelet 60. cikke (4) bekezdése d) pontjának alkalmazásakor a Bizottság nem vette figyelembe a DEHP endokrin rendszert károsító tulajdonságaira vonatkozó információkat, ezen intézmény „nyilvánvalóan tévesen alkalmazta a jogot, és nyilvánvaló értékelési hibát” követett el.
- 206 Az e rendelkezésben szereplő „rendelkezésre álló információk” kifejezést ugyanis úgy kell érteni, hogy az az engedélyezési kérelem értékelésének időpontjában ténylegesen a Bizottság rendelkezésére álló információkra vonatkozik. Mivel az ECHA 2014 decemberében azonosította a DEHP-t az 1907/2006 rendelet 57. cikkének f) pontja értelmében vett, különös aggodalomra okot adó anyagként a DEHP-nek az endokrin rendszert károsító, különös aggodalomra okot adó tulajdonságai miatt (lásd: fenti 7. pont), a Bizottságnak a jelen esetben az 1907/2006 rendelet 60. cikke (4) bekezdésének d) pontjára tekintettel figyelembe kellett volna vennie az ezen anyag endokrin rendszert károsító tulajdonságaira vonatkozó információkat. E rendelkezés szövege mindenesetre nem tartalmaz olyan pontosítást, amely szerint kizárólag a „kérelmezők rendelkezésére álló” információk vizsgálhatóak.
- 207 A felperes szerint a Bizottság kétségtelenül ez utóbbi megközelítés igazolására törekedett, amikor a belső felülvizsgálat iránti kérelemről szóló határozat 3.2. pontjában kijelentette, hogy „[n]em várható el [az engedély] kérelmező[itől], hogy az engedélyezési kérelemnek a 2012–2013-as években való készítésekor előre megjósolj[ák] a DEHP egy további veszélyes tulajdonságának azonosítását, [hiszen] e tulajdonságot csak [2014 decemberében], vagyis 15 hónappal később azonosították”. Ugyanakkor az 1907/2006 rendelet 60. cikke (4) bekezdése d) pontjának szövege nem tartalmaz egyetlen olyan rendelkezést sem, amely szerint kizárólag a kérelmezők rendelkezésére álló információk vizsgálhatóak. Az 1907/2006 rendelet 60. cikkének (4) bekezdése értelmében valójában semmilyen korlátozás nem vonatkozik a Bizottság értékelési kötelezettségére sem a vizsgálandó, az emberi egészséget és a környezetet érintő veszély típusát illetően, sem pedig a tekintetben, hogy kizárólag az engedély kérelmezői által benyújtott bizonyítékokat kellene figyelembe venni.
- 208 A jelen esetben azt kell szem előtt tartani, hogy a társadalmi-gazdasági értékelés szempontjából jelentős szövegrészek az 1907/2006 rendelet 62. cikke (5) bekezdésének a) pontja és e rendelet XVI. melléklete. Márpedig e melléklet nem korlátozódik azokra „az emberi egészséggel és a környezettel kapcsolatos előnyök[re]”, amelyek az engedélynek az ugyanezen rendelet XIV. mellékletében felsorolt veszélyek alapján történő megtagadásából származnak. Ezért azt a következtetést kell levonni, hogy az 1907/2006 rendelet XIV. mellékletében nem említett veszélyes tulajdonságokkal kapcsolatos információkat már az ugyanezen rendelet 60. cikkének (4) bekezdése értelmében készített társadalmi-gazdasági értékelés kidolgozásának szakaszában figyelembe kell venni.
- 209 A felperes nem tartja meggyőzőnek a Bizottság által az ellenkérelmében hivatkozott azon érvet, amely szerint ha az engedély kérelmezőivel szemben megkövetelnék, hogy információkat nyújtsanak be a különös aggodalomra okot adó olyan tulajdonságokból fakadó veszélyről, amelyeket az engedélyezési kérelem benyújtásának időpontjában még nem azonosítottak, az teljes mértékben sértené a jogbiztonság elvét. A jogos bizalommal kapcsolatos állandó ítélkezési gyakorlat – amely szerint a gazdasági szereplők nem bízhatnak joggal az olyan helyzet fennmaradásában, amelyet az uniós intézmények mérlegelési jogkörük keretein belül módosíthatnak – ugyanis ellentmond ennek az érveknek. Az engedély kérelmezői tehát nem várhatják el joggal, hogy az általuk használt vagy előállított anyagok nem vetnek fel további „komoly aggályokat” azokon felül, amelyek már indokolták az 1907/2006 rendelet XIV. mellékletében szereplő listára való felvételüket.
- 210 A Bizottság vitatja ezt az érvelést.

- 211 Előjáróban meg kell jegyezni, hogy az 1907/2006 rendelet 60. cikke (4) bekezdésének d) pontja értelmében a Bizottság azt követően hozza meg az engedélyezésről szóló határozatot, hogy figyelembe vette „az alternatív anyagok vagy technológiák emberi egészségre és környezetre gyakorolt kockázatával kapcsolatban rendelkezésre álló információk[at]”.
- 212 Ezzel szemben, ellentétben azzal, amire a felperes a jelek szerint hivatkozik (lásd: fenti 205. és 206. pont), az 1907/2006 rendelet 60. cikke (4) bekezdésének d) pontja sem kifejezetten, sem közvetve nem vonatkozik a szóban forgó, különös aggodalomra okot adó anyag lényegi tulajdonságaira.
- 213 Ugyanez a következtetés vonható le nemcsak e rendelkezés szövegére, hanem a szövegösszefüggésére tekintettel is. Az 1907/2006 rendelet 60. cikkének (4) bekezdésének keretében ugyanis közvetve megjelennek a különös aggodalomra okot adóanyagok lényegi tulajdonságai e rendelkezés első mondatában, valamint a második mondatának a) pontjában.
- 214 Ezért az, hogy a Bizottság nem vette figyelembe a DEHP mint endokrin rendszert károsító anyag lényegi tulajdonságait, legfeljebb az 1907/2006 rendelet 60. cikke (4) bekezdése első és második mondata, valamint a) pontja megsértésének minősülhet.
- 215 Ezzel szemben egyáltalán nem állapítható meg az 1907/2006 rendelet 60. cikke (4) bekezdése d) pontjának megsértése.
- 216 Ezenfelül, másodlagosan, rá kell mutatni arra, hogy az arra a kérdésre adandó válasz keretében, hogy bizonyítást nyert-e, hogy a [különös aggodalomra okot adó] anyag felhasználásából származó társadalmi-gazdasági előnyök jelentősebbek, mint [...] az emberi egészséget vagy a környezetet érintő kockázat[ok], mint amelyeket az 1907/2006 rendelet 60. cikke (4) bekezdésének első mondata kifejezetten említ, és amelyekre az említett rendelet 60. cikke (4) bekezdése második mondatának a) pontja hallgatólagosan utal, a Bizottság kétségkívül köteles hivatalból megvizsgálni minden olyan releváns információt, amely az engedélyezésről szóló határozat elfogadásának időpontjában a rendelkezésére áll, anélkül hogy kockázatértékelés az engedélyezési kérelemben szolgáltatott információk vizsgálatára korlátozódna. A kockázatértékelés során a Bizottság ugyanis nem a bíró szerepét tölti be, akinek a hatásköre mindössze addig terjedne, hogy kizárólag az engedély kérelmezője által szolgáltatott információk és bizonyítékok alapján határozzon.
- 217 Igaz, hogy az 1907/2006 rendelet 60. cikke (4) bekezdése első mondatának szövegéből nem tűnik ki közvetlenül, hogy a Bizottság által végzendő kockázatértékelésnek kizárólag a vizsgált anyagnak az 1907/2006 rendelet XIV. mellékletében említett lényegi tulajdonságaira vonatkozó információkon kell-e alapulnia, vagy inkább a Bizottságnak e tekintetben egy anyag azon tulajdonságait is figyelembe kell-e vennie, amelyek e mellékletben nem, hanem csak a javasolt anyagok jelöltlistáján szerepelnek.
- 218 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az 1907/2006 rendelet 60. cikkének (2) bekezdése szerint az engedélyt meg kell adni, ha az anyag felhasználása során „[az említett rendelet] XIV. melléklet[é]ben meghatározott lényegi tulajdonságokból eredő”, az emberi egészséget és a környezetet érintő kockázatokat az ugyanezen rendelet I. mellékletének 6.4. szakaszával összhangban hatékonyan ellenőrzik, amit az engedély kérelmezőjének kémiai biztonsági jelentése dokumentál.
- 219 Az 1907/2006 rendelet 60. cikkének (2) bekezdésével összhangban az 1907/2006 rendelet 62. cikke (4) bekezdésének d) pontja úgy rendelkezik, hogy az engedélyezési kérelem tartalmazza többek között, amennyiben a regisztrálási dokumentáció részeként még nem nyújtották be, az e rendelet I. melléklete szerinti kémiai biztonsági jelentést, amely ismerteti az anyag felhasználása során „[az ugyanezen rendelet] XIV. melléklet[é]ben meghatározott lényegi tulajdonságokból eredő”, az emberi egészséget és a környezetet érintő kockázatokat.

- 220 E körülmények között az 1907/2006 rendelet 60. cikke (2) bekezdésének és a 62. cikke (4) bekezdése d) pontjának fényében meg kell állapítani, hogy kizárólag az anyag azon lényegi tulajdonságaira vonatkozó adatok relevánsak az 1907/2006 rendelet 60. cikke (4) bekezdésének első mondata szerinti kockázatértékelés szempontjából, amelyek szerepelnek az 1907/2006 rendelet XIV. mellékletében.
- 221 Ezzel szemben az anyag azon lényegi tulajdonságaira vonatkozó esetleges információkat, amelyeket nem vettek fel e XIV. mellékletbe, nem kell figyelembe venni az értékelés során, még akkor sem, ha e lényegi tulajdonságok már szerepelnek a javasolt anyagoknak az 1907/2006 rendelet 59. cikke (1) bekezdése szerinti jelöltlistáján.
- 222 Egyrészt valamely anyagnak a javasolt anyagok jelöltlistájára való felvétele, másrészt pedig az 1907/2006 rendelet XIV. mellékletébe való felvétel ugyanis az 1907/2006 rendelet szerinti engedélyezési eljárás két különböző szakaszát képezik, amelyekre sajátos szabályok vonatkoznak, amelyek céljai csak részben egyeznek meg, és amelyek részben különböző értékelési kritériumokat alkalmaznak.
- 223 Ráadásul, amint az az 1907/2006 rendelet 57. cikkében szereplő „tüntethetők fel” kifejezésből következik, az anyag bizonyos lényegi tulajdonságainak a javasolt anyagok jelöltlistájára való pusztán felvétele nem eredményezi feltétlenül vagy automatikusan e tulajdonságoknak az 1907/2006 rendelet XIV. mellékletébe való felvételét. Ellenkezőleg, amint az az 1907/2006 rendelet 58. cikkéből kitűnik, az is szükséges, hogy az e rendelkezésben felsorolt valamennyi feltétel tiszteletben tartása mellett erre vonatkozó határozatot fogadjanak el. Valamely anyagnak az 1907/2006 rendelet XIV. mellékletébe való felvételére vonatkozó határozatot a Bizottság fogadja el az ECHA által készített ajánlás alapján, amely utóbbi az ajánlásában figyelembe veszi a tagállami bizottságának előzetes véleményét és az érintett felek által ugyanezen rendelet 58. cikke (4) bekezdésének második albekezdésében előírt nyilvános konzultáció keretében többek között azon felhasználásokra vonatkozóan előterjesztett észrevételeket, amelyeket az említett rendelet 58. cikkének (2) bekezdése értelmében mentesíteni kell az engedélyezési kötelezettség alól (2015. szeptember 25-i VECCO és társai kontra Bizottság ítélet, T-360/13, EU:T:2015:695, 30. pont).
- 224 A fentiekre tekintettel a felperes által a második jogalap harmadik részének alátámasztása érdekében felhozott és a fenti 205–209. pontban említett érveket mint megalapozatlanokat el kell utasítani. Következésképpen, mivel a Törvényszék a második jogalap mindhárom részét elutasította, a második jogalapot teljes egészében el kell utasítani.

A helyettesítő alternatívák vizsgálata keretében az 1907/2006 rendelet 60. cikkének (4) és (5) bekezdése tekintetében elkövetett téves jogalkalmazásra és nyilvánvaló értékelési hibákra alapított harmadik jogalapról

- 225 A felperes által felhozott harmadik jogalap két, annak alátámasztására irányuló kifogásból áll, hogy a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot, és nyilvánvaló értékelési hibákat követett el az 1907/2006 rendelet 60. cikke (4) és (5) bekezdésének a jelen ügyben való alkalmazásakor, és konkrétan annak értékelésekor, hogy a DEHP helyettesítő alternatívái gazdaságilag megvalósíthatóak-e az engedély kérelmezői számára.
- 226 Elsősorban, az engedély kérelmezői által benyújtott elemzés téves „referenciakeretet” – azaz a hulladékáram felváltását – vesz alapul, szemben a DEHP ipari folyamatban való helyettesítésével, és ezen elemzés eredményeként az engedély kérelmezői tévesen értelmezik a „felhasználás” és a „helyettesítő alternatívák” fogalmát, amely helytelen értelmezést az engedélyezésről szóló határozat is átvesz. A felperes által a belső felülvizsgálat iránti kérelmében felvetett ezen érvre válaszul a Bizottság a belső felülvizsgálat iránti kérelemről szóló határozatban megismételte a DEHP funkciójával kapcsolatos értékelését, miszerint ez az anyag „csökkent[i] a lágy PVC-termékek gyártásakor

hozzáadandó lágyítószeres mennyiségét”. E téves jogalkalmazás a belső felülvizsgálat iránti kérelemről szóló határozatnak a helyettesítő alternatívák elemzésére vonatkozó részében is megjelent, aminek eredményeként ez utóbbi határozat szintén téves jogalkalmazást tartalmaz.

- 227 Másodsorban, a felperes azt állítja, hogy a belső felülvizsgálat iránti kérelemről szóló határozat a helyettesítő alternatívák „értékelése” fogalom olyan értelmezését erősítette meg, amely ellentétes az 1907/2006 rendelet 60. cikkének (5) bekezdésével.
- 228 Először is, a felperes előadja, hogy tekintettel arra, hogy az engedély kérelmezői a költségekkel kapcsolatos bizalmas információkat tartalmazó vázlatos számítást nyújtottak be, és mivel a társadalmi-gazdasági elemzéssel foglalkozó bizottságnak nem sikerült beszereznie nyilvánosan elérhető megfelelő információkat, e bizottság nem tudta ellenőrizni „e hulladékáramok ártartományát”. A Bizottság a maga részéről jelezte ezt a belső felülvizsgálat iránti kérelemről szóló határozatban. E tekintetben hozzátette, hogy „mivel a nyilvános konzultáció nem szolgált egymásnak ellentmondó információkkal [az engedély kérelmezői által] megadott számok kapcsán, a társadalmi-gazdasági elemzéssel foglalkozó bizottság arra a következtetésre jutott, hogy azok reálisak voltak”.
- 229 Márpedig a Bizottság ezzel valójában úgy ítélte meg, hogy a társadalmi-gazdasági elemzéssel foglalkozó bizottság joggal feltételezte az engedély kérelmezői által szolgáltatott adatok megbízhatóságát mindaddig, amíg ezeket az információkat a harmadik felek által benyújtott észrevételek közvetlenül nem cáfolják. Ez a megközelítés ugyanakkor ellentétes a Bizottság arra irányuló kötelezettségével, hogy a helyettesítő alternatívák valamennyi szempontját, köztük a gazdasági megvalósíthatóságukat is értékelje, amely kötelezettség ezen intézményre az 1907/2006 rendelet 60. cikkének (4) bekezdése és 60. cikke (5) bekezdésének b) pontja értelmében hárul. E tekintetben olyan nyilvánvaló hibáról van szó, amelynek semmilyen elfogadható igazolása nem lehet. A felperes szerint ugyanis csak akkor van értelme a helyettesítő alternatívák valamennyi szempontjára – köztük a gazdasági megvalósíthatóságukra – kiterjedő értékelés kötelezettségének, ha ez az értékelés az ellenőrizhető információk tényleges és független ellenőrzésének minősül. Az ilyen adatok megbízhatóságát feltételező „eljárási szabály” az említett értékelés alóli kibúvó lenne. Ezért semmiképpen sem minősülne gazdasági értékelésnek.
- 230 Másodszor, a felperes szerint egy olyan megközelítés, amely feltételezi a kérelmezők által szolgáltatott adatok megbízhatóságát, kivéve ha harmadik felek ennek ellenkezőjét nem bizonyítják, veszélyeztetné az engedélyezési eljárás hatékonyságát, mivel a kérelmezőket az érdekeikkel ellentétes információk elrejtésére ösztönözné. Emellett, mivel a gazdasági információkra az üzleti titoktartással kapcsolatos korlátozások vonatkozhatnak, nem lenne észszerű elvárni, hogy harmadik felek a konzultációs eljárás során feltárják és átadják ezeket az információkat.
- 231 Harmadszor, a felperes azt állítja, hogy a Bizottság a felülvizsgálat iránti kérelemről szóló határozat 5.2. pontjában annak kijelentésével próbálta meg igazolni ezt a megközelítést, hogy „[a társadalmi-gazdasági elemzéssel foglalkozó] bizottsággal szemben annak előírása, hogy e konkrét adatokra kiterjedő független kutatást folytasson, aránytalan terhet jelentene az eljárásra nézve”. Ezek az indokok azonban egyértelműen hibásak. A jelen ügyben szereplőhöz hasonló esetben a „kézenfekvő megoldás” mindössze abban áll, hogy az engedély kérelmezőitől megkövetelik, hogy kellő mennyiségű megbízható és ellenőrizhető bizonyítékot szolgáltatassanak.
- 232 A Bizottság vitatja ezt az érvelést.
- 233 Előjáróban emlékeztetni kell arra, hogy a fenti 167. pontban szereplő megállapításnak megfelelően a felperesnek az első jogalap harmadik része keretében előadott fejtegetéseit (lásd: fenti 152–158. pont) úgy kell tekinteni, hogy azokat a jelen jogalap keretében hozták fel, és azok vizsgálatára e jogalap keretében kerül sor. Amennyiben ugyanis e fejtegetések annak bizonyítására irányulnak, hogy a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot a „helyettesítő alternatívák” fogalom értelmezésekor (lásd: fenti 153–156. pont), e fejtegetések lényegében az első jogalap keretében felhozott első kifogás

kiegészítésének minősülnek. Ezzel szemben a felperes által az első jogalap harmadik részének alátámasztása érdekében megfogalmazott többi érv a nyilvánvaló értékelési hibák alátámasztását szolgálja (lásd: fenti 157. és 158. pont).

- 234 Először is mint elfogadhatatlant eleve el kell utasítani a felperes azon érvét, amely szerint a helyettesítő alternatíváknak az engedély kérelmezői által javasolt elemzése elégtelen volt, mivel a felperes szerint e kérelem nem pontosította a DEHP funkcióját (lásd: fenti 154. pont).
- 235 A jelen kereset ugyanis kizárólag a belső felülvizsgálat iránti kérelemről szóló határozat jogszerűségére vonatkozhat, az engedélyezési kérelem elégséges vagy elégtelen jellegére azonban nem. A keresetlevél harmadik jogalapjának tehát általában a Bizottság által elkövetett esetleges hibák – nem pedig az engedély kérelmezői által az engedélyezési kérelemben elkövetett hibák – fennállásának bizonyítására kell irányulnia.
- 236 Ezzel szemben, amennyiben ezen érv a belső felülvizsgálat iránti kérelemről szóló határozatot érintő hibák fennállását kívánja szemléltetni, vagyis ha azt a következtetést kellene levonni, hogy e határozat az engedély iránti kérelemben szereplő elemeket veszi át és építi be, a fenti 234. pontban ismertetett érvet mint megalapozatlant el kell utasítani. Függetlenül ugyanis attól, hogy az engedély kérelmezői tettek-e erre ilyen irányú megjelölést az engedélyezési kérelemben, a Bizottság kifejezetten azonosította a DEHP-nek a jelen esetben szóban forgó engedély tekintetében releváns funkcióját.
- 237 Másodsor, ami a felperes által annak alátámasztása érdekében kifejtett érvelést illeti, hogy a helyettesítő alternatívák elemzésének azon anyagok vagy technológiák értékeléséből kell állnia, amelyek helyettesíthetők az engedély tárgyát képező, különös aggodalomra okot adó anyagot valamely „folyamatban” (lásd: fenti 165. pont), meg kell állapítani, hogy ez az érvelés a jelen jogalap keretében előadott azon érveléssel kapcsolatos, amely szerint az engedély kérelmezői által benyújtott elemzés téves „referenciakeretet” – azaz „a hulladékáram felváltását” – vette alapul, „szemben a DEHP ipari folyamatban való helyettesítésével”, és ezen elemzés eredményeként az engedély kérelmezői az engedélyezési kérelemben tévesen értelmezték a „felhasználás” és a „helyettesítő alternatívák” fogalmát (lásd: fenti 226. pont). Ezen érvelés ezenfelül az arra vonatkozó érveléssel is kapcsolatot mutat, hogy a Bizottság állítólagosan úgy nyilatkozott, hogy a DEHP funkciója az 1907/2006 rendeletre tekintettel elfogadhatatlan, és így végső soron a „felhasználás” és a „helyettesítő alternatívák” téves értelmezése, amelyet mind az engedélyezési kérelem, mind az engedélyezésről szóló határozat tartalmaz, téves jogalkalmazásként a belső felülvizsgálat iránti kérelemről szóló határozatban is megjelenik (lásd: fenti 226. pont).
- 238 Márpedig, amint az az első jogalap első részével kapcsolatos megfontolások keretében megállapítást nyert, a fenti 63–91. pontban kifejtett indokok alapján akkor is valamely anyag „felhasználásáról” beszélhetünk, ha az anyagot nem integrálják aktívan valamely „ipari folyamatban”. A Bizottság tehát nem követett el hibát annak megállapításával, hogy a jelen esetben a szóban forgó anyag „keverékben” való „felhasználásáról” volt szó. Ebben az összefüggésben a Bizottság nem alkalmazta tévesen a jogot annak megállapításával, hogy a DEHP egyik funkciója az volt, hogy „csökkentse az újrafeldolgozott PVC alapanyagú lágy PVC-termékek gyártásakor hozzáadandó lágyszer mennyiségét”. Szintén nem alkalmazta tévesen a jogot a Bizottság azzal, hogy az engedélyezési kérelemben már megjelölt azon előfeltevésekből indult ki, amely szerint a DEHP általában a lágyszer funkcióját tölti be. E funkciók alapján – amelyek legkésőbb az ezen anyagot tartalmazó, újrafeldolgozott PVC felhasználásakor megjelennek (lásd: fenti 71. pont) – az a következtetés volt levonható, hogy ki lehetett bocsátani az 1907/2006 rendelet 3. cikkének 24. pontja, 56. cikke (1) bekezdésének a) pontja és 60. cikke értelmében vett „felhasználás” engedélyezésére vonatkozó határozatot.

- 239 E körülmények között, amint azt a Bizottság helyesen megjegyzi, a helyettesítő alternatívák értékelése a jelen esetben inkább a keverékre helyezte a hangsúlyt, mintsem a benne megtalálható anyagra. Ezzel szemben – ellentétben azzal, amit a felperes állít – a helyettesítő alternatívák elemzésének nem a DEHP „ipari folyamatban” való felváltására alkalmas anyagok vagy technológiák értékeléséből kellett állnia.
- 240 A helyettesítő alternatívák, azaz a különös aggodalomra okot adó anyag „ipari folyamatban” való felváltására alkalmas anyagok vagy technológiák elemzésére vonatkozó érvet, valamint a DEHP Bizottság által azonosított funkciójával kapcsolatos kifogásokat ezért el kell utasítani.
- 241 Harmadszor, szintén el kell utasítani azt az érvet, amely szerint téves a gyári új PVC felhasználásának „helyettesítő alternatívaként” történő minősítése, mivel a gyári új PVC előállítására szintén különös aggodalomra okot adó anyag felhasználásával kerül sor (lásd: fenti 156. pont).
- 242 Egyrészt a belső felülvizsgálat iránti kérelemről szóló határozatból lényegében kitűnik, hogy a Bizottság szerint a lágyítószerként használt gyári új, különös aggodalomra okot adó anyag mennyiségének egy újrafeldolgozott, különös aggodalomra okot adó anyag felhasználása révén való csökkentése az 1907/2006 rendelettel összhangban álló funkciónak minősülhet. A Bizottság e funkcióra tekintettel vizsgálta a helyettesítő alternatívákat. Ezzel szemben, ellentétben azzal, amit a felperes a jelek szerint felvet, a Bizottság a belső felülvizsgálat iránti kérelemről szóló határozatban sem kifejezetten, sem hallgatólagosan nem tett olyan megállapítást, amely szerint a gyári új PVC felhasználása önmagában helyettesítő alternatívának minősül.
- 243 Másrészt egy olyan felhasználás, amelynek révén csökkenthető a lágy PVC alapanyagú új termékek gyártásakor a vegyületekhez hozzáadandó tiszta vagy gyári új DEHP mennyisége, nem sérti sem az 1907/2006 rendelet kifejezett követelményeit, sem e rendelet célkitűzéseit.
- 244 Az 1907/2006 rendelet 55. cikke szerinti célkitűzés ugyanis nem ellentétes mindezzel. E rendelkezésnek nem az a célja, hogy a különös aggodalomra okot adó anyagokat feltétlenül, egyoldalúan és azonnal felváltsa a megfelelő helyettesítő anyagokkal vagy technológiákkal. Ellenkezőleg, amint az e cikk szövegéből kitűnik, az ott szereplő célkitűzés a különös aggodalomra okot adó anyagok megfelelő alternatív anyagokkal vagy technológiákkal való „fokozatos” helyettesítése, „amennyiben az gazdaságilag vagy műszakilag megvalósítható”. E célkitűzést egyébiránt az 1907/2006 rendelet (70) preambulumbekzdése csaknem szóról szóra megismétli.
- 245 Negyedszer, ami az abból fakadó nyilvánvaló értékelési hibával kapcsolatos érveket illeti, hogy még ha el is fogadjuk a Bizottság által megjelölt funkciót, ezen intézmény mindenesetre nem vizsgálta meg a PVC-termékek gyártásakor jelen lévő DEHP mennyiségének csökkentését lehetővé tevő helyettesítő alternatívák meglétét, figyelembe véve a többek között a különös aggodalomra okot adó anyagnak nem minősülő lágyítószer felhasználását magában foglaló alternatívák nagy számát (lásd: fenti 157. pont), a következőkre kell rámutatni.
- 246 Az ítélezési gyakorlat szerint annak megállapításához, hogy az intézmény elkövetett-e az összetett tények értékelésekor olyan nyilvánvaló hibát, amely indokoltá tenné egy aktus megsemmisítését, a felperes által előterjesztett bizonyítékoknak elegendőnek kell arra lenniük, hogy kétségbe vonják az ezen aktusban foglalt tényértékelés helytállóságát. A helytállóság e vizsgálatának fenntartása mellett nem feladata a Törvényszéknek, hogy e határozat kibocsátójának az összetett tényekre vonatkozó értékelését a sajátjával helyettesítse (lásd: 2011. szeptember 9-i Franciaország kontra Bizottság ítélet, T-257/07, EU:T:2011:444, 86. pont, valamint az ott hivatkozott ítélezési gyakorlat). Következésképpen a nyilvánvaló hibán alapuló jogalapot el kell utasítani, ha a felperes által előadottak ellenére a vitatott értékelés mint valós és érvényes elfogadható. Ez különösen így van akkor, ha a szóban forgó határozatban olyan hibák vannak, amelyek összességében csupán kisebb jelentőségűek, és valószínűleg nem befolyásolták az adminisztrációt (lásd: 2011. szeptember 9-i Franciaország kontra Bizottság ítélet, T-257/07, EU:T:2011:444, 87. pont, valamint az ott hivatkozott ítélezési gyakorlat).

- 247 A jelen esetben egyrészt meg kell állapítani, hogy az engedély kérelmezői az engedélyezési kérelemben a helyettesítő alternatívák rendelkezésre állásának hiányára hivatkoztak. E tekintetben az újrahasznosított lágy PVC-t feldolgozó downstream szereplők rendelkezésére álló helyettesítő alternatívákról volt szó, amilyen például a különös aggodalomra okot adó anyagnak nem minősülő lágyítószereket tartalmazó gyári új PVC felhasználása. Bár az engedély kérelmezői nem tüntették fel ezt az eshetőséget helyettesítő alternatívaként, a társadalmi-gazdasági elemzéssel foglalkozó bizottság nem tekintette megfelelőnek az említett alternatívát, különösen mivel az engedély kérelmezőinek termékeit felhasználó downstream szereplők vagy legalábbis egy részük számára ez az alternatíva nem volt gazdaságilag megvalósítható.
- 248 Ellentétben azon bizonyítási kötelezettséggel, amely a nyilvánvaló értékelési hibára az uniós bíróság által meghatározott és a fenti 246. pontban kifejtett szabályok szerint hivatkozó felperesre hárul, a felperes egyetlen olyan elemet sem szolgáltatott, amely kétségbe vonná a belső felülvizsgálat iránti kérelemről szóló határozatban a helyettesítő alternatívák rendelkezésre állásának hiánya tekintetében tett ténymegállapítások helytállóságát.
- 249 Egyrészt a felperes nem fejt ki, hogy – az engedély kérelmezői, az 1907/2006 rendelet 64. cikkének (2) bekezdése szerinti nyilvános konzultáció során meghallgatott harmadik felek és az ugyanezen rendelet 133. cikke szerinti bizottságon belüli megbeszélések során az engedélyezési kérelem elbírálásának mikéntjéről véleményt nyilvánító tagállamok által megjelöltek kívüli – mely elemek alapján juthatott volna a Bizottság a belső felülvizsgálat iránti kérelemről szóló határozat elfogadásának szakaszában a különös aggodalomra okot adó anyagnak nem minősülő lágyítószereken alapuló helyettesítő alternatívákkal kapcsolatos más eredményre, mint amelyet a társadalmi-gazdasági elemzéssel foglalkozó bizottság véleménye tartalmaz. A felperes ugyanis nem jelöli meg, hogy mely egyéb, különös aggodalomra okot adó anyagnak nem minősülő anyagot vehetett volna figyelembe a Bizottság.
- 250 Másrészt a felperes a belső felülvizsgálat iránti kérelmében mindenesetre nem vitatta konkrétan a Bizottság által a helyettesítő alternatívák rendelkezésre állásának hiánya tekintetében levont általános következtetést.
- 251 Egyébiránt hangsúlyozni kell, hogy – amint arra a fenti 249. és 250. pont is rámutatott – a felperessel szemben annak előírása, hogy pontosítsa azokat az elemeket, amelyek megkérdőjelezhetnék a helyettesítő alternatívák rendelkezésre állásának hiánya tekintetében a jelen kereset vagy akár a belső felülvizsgálat iránti kérelem keretében levont bizottsági következtetést, nem jelenti az engedély kérelmezőire háruló, az 1907/2006 rendelet 60. cikkének az ezen utóbbi rendelet (69) preambulumbekkezdésével összefüggésben értelmezett (4) bekezdése szerinti bizonyítási teher megfordulását. Ezzel szemben egyrészt az annak szükségességéhez kapcsolódó követelményekről van szó, hogy a megsemmisítés iránti kereset keretében egyértelműen megjelöljék az érveket és a kereseti jogalapokat, és így a Törvényszék megfelelően elemezhesse azokat, anélkül hogy a felperes valódi szándékával kapcsolatos feltételezésekbe kellene bocsátkoznia, vagy a felperes indokolását fel kellene váltania. Másrészt a pontosságnak az 1367/2006 rendelet 10. cikkéből kitűnő követelményeiről van szó (lásd: fenti 56. és 57. pont).
- 252 E körülmények között a fenti 245. pontban hivatkozott érvet mint megalapozatlant el kell utasítani.
- 253 Ötödször, a felperes azon érvét, amely szerint lényegében a Bizottság feltételezte az árakra vonatkozó, az engedély kérelmezőinek a helyettesítő alternatívákra vonatkozó elemzésükben megjelölt és a társadalmi-gazdasági elemzéssel foglalkozó bizottság által elfogadott adatok megbízhatóságát, anélkül hogy saját maga független módon értékelte volna a megbízhatóságukat, ami végeredményben a helyettesítő alternatívák „elemzése” fogalmának az 1907/2006 rendelet 60. cikke (5) bekezdésével ellentétes értelmezéséhez vezetett, mint megalapozatlant szintén el kell utasítani.

- 254 E tekintetben először is meg kell jegyezni, hogy a felperes felvetésével ellentétben az engedély kérelmezői által az 1907/2006 rendelet 60. cikke (5) bekezdésének b) pontjával összhangban javasolt helyettesítő alternatívák gazdasági megvalósíthatóságának vizsgálata során a Bizottság nem „feltételezte” a kérelmezők által az árakra vonatkozóan benyújtott adatok helyességét.
- 255 A felperes ezen érvére válaszul, és anélkül hogy annak a felperes ellentmondott volna, a Bizottság a belső felülvizsgálat iránti kérelemről szóló határozat 5.2. pontjában ugyanis rámutatott arra, hogy az engedély kérelmezői a posztindusztriális hulladék tekintetében olyan árakat adtak meg, amelyek nyilvánosan nem voltak hozzáférhetőek. A társadalmi-gazdasági elemzéssel foglalkozó bizottság a maga részéről elvégezte az engedélyezési kérelemben megjelölt árakra vonatkozó adatok értékelését azzal, hogy igyekezett nyilvánosan elérhető kiegészítő információkat beszerezni, és ellenőrizte az 1907/2006 rendelet 64. cikkének (2) bekezdése szerinti nyilvános konzultáció keretében benyújtott valamennyi releváns információt.
- 256 A kiegészítő információk felkutatására irányuló e megközelítés azt jelzi, hogy a társadalmi-gazdasági elemzéssel foglalkozó bizottság ténylegesen elvégezte az engedély kérelmezői által benyújtott információk vizsgálatát.
- 257 Ezért a Bizottság szintén nem feltételezte az említett információk helyességét, amikor átvette a társadalmi-gazdasági elemzéssel foglalkozó bizottság e vizsgálatát. Ráadásul a Bizottság éppen az engedély kérelmezői által benyújtott adatok pontosságának ellentmondó bizonyítékok hiánya miatt vette át e bizottságnak a posztindusztriális hulladék ára tekintetében folytatott értékelését.
- 258 Másodszor, a pontosság kedvéért rá kell mutatni arra, hogy a felperes azon állítása, amely szerint a Bizottság „feltételezte” az engedély kérelmezői által szolgáltatott gazdasági jellegű adatok helyességét, nem jogkérdésre vonatkozik.
- 259 Az 1907/2006 rendelet 60. cikkének (5) bekezdés szerint ugyanis annak értékelése során, hogy megfelelő alternatív anyagok vagy technológiák rendelkezésre állnak-e, a Bizottságnak az összes lényeges szempontot figyelembe kell vennie, beleértve különösen a 60. cikk (5) bekezdésének b) pontja alapján az alternatívák technikai és gazdasági megvalósíthatóságát a kérelmező vonatkozásában. Ugyanakkor az 1907/2006 rendelet 60. cikkének (5) bekezdése nem határoz meg az e rendelkezésben előírt „értékelés” lefolytatását lehetővé tevő konkrét módszert, amely a jogilag megkövetelt módszernek lehetne tekinthető, vagyis másként fogalmazva az „értékelés” jogi fogalmának szerves részét képezné.
- 260 Ezzel szemben a megfelelő alternatív anyagok vagy technológiák rendelkezésre állásának az 1907/2006 rendelet 60. cikke (5) bekezdésében előírt értékelése olyan műszaki, gazdasági és tudományos kérdések és összetett tények értékelésére irányuló folyamat, amelynek célja a tárgyra vonatkozó összes lényeges szempont, és különösen a 60. cikk (5) bekezdésének a) és b) pontjában említett szempontok ellenőrzése azon információk fényében, amelyek az engedélyezésről szóló határozatának elfogadása időpontjában a Bizottság rendelkezésére állhattak.
- 261 Ebben az összefüggésben a felperes azon kifogása, amely szerint a Bizottság „feltételezte” az engedély kérelmezői által megadott bizonyos adatok helyességét, valójában az 1907/2006 rendelet 60. cikke (5) bekezdése b) pontjának egy esetleges (nyilvánvaló) értékelési hiba fennállására tekintettel történő megsértésére vonatkozik, mintsem az „értékelés” jogi fogalmának megsértésére, amint azt a felperes állítja.
- 262 E tekintetben függetlenül attól, hogy a Bizottság a jelen esetben nem „feltételezett” bizonyos adatokat, hanem a társadalmi-gazdasági elemzéssel foglalkozó bizottság vizsgálatának eredményeit vette át, miután rámutatott arra, hogy nem voltak az engedély kérelmezői által bemutatott információknak ellentmondó bizonyítékok (lásd: fenti 257. pont), meg kell jegyezni, hogy a felperes a jelen esetben nem hivatkozik egyetlen olyan érvre sem, amely alkalmas lenne annak alátámasztására, hogy a társadalmi-gazdasági elemzéssel foglalkozó bizottság vagy a Bizottság milyen tényeket vagy

bizonyítékokat vehetett volna figyelembe az engedélyezési kérelemben megjelölt adatok megbízhatóságának ellenőrzése, vagy egy ilyen ellenőrzés eredményeként akár annak érvénytelenítése érdekében. Ráadásul a felperes nem fejt ki, hogy mely konkrét műszaki, gazdasági vagy tudományos módszer révén lettek volna orvosolhatóak az engedély kérelmezői által a posztindusztriális hulladékok ára tekintetében benyújtott információk megbízhatóságával kapcsolatos esetleges kétségek.

- 263 Egyébiránt a fenti 251. pontban a helyettesítő alternatívák rendelkezésre állásának hiánya tekintetében kifejtettekhez hasonlóan hangsúlyozni kell, hogy a felperessel szemben annak előírása, hogy pontosítsa azokat az elemeket, amelyek megkérdőjelezhetnék az engedélyezési kérelemben megjelölt adatok megbízhatósága tárgyában levont bizottsági következtetéseket, nem jelenti az engedély kérelmezőjére háruló, az 1907/2006 rendelet 60. cikkének az ezen utóbbi rendelet (69) preambulumbekzdésével összefüggésben értelmezett (4) bekezdése szerinti bizonyítási teher megfordulását. Ellenkezőleg, a fenti 246. pontban említett ítélkezési gyakorlat szerinti követelményekről van szó.
- 264 E körülmények között mindössze annak felrovása, hogy a Bizottság „feltételezte” az engedély kérelmezői által az engedélyezési kérelemben megjelölt adatok helyességét, amely adatokat később a társadalmi-gazdasági elemzéssel foglalkozó bizottság is elfogadott az 1907/2006 rendelet 64. cikke (4) bekezdésének b) pontja szerinti jelentésének kidolgozásakor, nem elegendő a nyilvánvaló értékelési hiba alátámasztására.
- 265 A felperes egyetlen más érve sem alkalmas e következtetés megkérdőjelezésére.
- 266 Először is el kell utasítani azt az érvet, amely szerint az engedély kérelmezői által szolgáltatott adatok megbízhatóságának feltételezésén – „ennek ellenkezőjének harmadik felek általi bizonyítása esetét kivéve” – alapuló megközelítés veszélyeztetné az engedélyezési eljárás hatékonyságát, mivel a kérelmezőket az érdekeikkel ellentétes információk elrejtésére ösztönözná. Ugyanez igaz azon érve is, amely szerint mivel a gazdasági információkra az üzleti titoktartással kapcsolatos korlátozások vonatkozhatnak, nem lenne észszerű elvárni, hogy harmadik felek a konzultációs eljárás során feltárják és átadják ezeket az információkat (lásd: fenti 230. pont).
- 267 E tekintetben rá kell mutatni arra, hogy kétségtelenül fennáll az ahhoz fűződő érdek, hogy az engedély kérelmezői az engedélyezési eljárás keretében ne rejtsek el a releváns információkat, amire az érdekeikkel ellentétes információk esetén hajlamosak lennének.
- 268 Meg kell azonban jegyezni, hogy a felperes nem jelöli meg azt a módszert, amely a leginkább alkalmas lenne azon kockázat mérséklésére, hogy az engedély kérelmezője elrejtse a kizárólag általa ismert releváns információkat. Egyrészt sem a Bizottság, sem az ECHA-nak az 1907/2006 rendelet 64. cikke (1) bekezdésében említett bizottságai nem rendelkeznek egy versenyhatóságot vagy akár egy tagállami ügyészséget megilletőkhöz hasonló olyan hatáskörökkel, amelyek révén a házkutatáshoz és a lefoglaláshoz hasonló kényszerítő intézkedések alkalmazásával ellenőrizhetnék a tények helyességét. Másrészt a felperes által „kézenfekvőként” jellemzett megoldás, amely szerint egész egyszerűen „az engedély kérelmezőitől megkövetelik, hogy kellő mennyiségű megbízható és ellenőrizhető bizonyítékot szolgáltatassanak (lásd: fenti 231. pont), korántsem az egyedüli megoldás. A kizárólag a kérelmező által ismert bizalmas információk problémája minden olyan esetben felmerül, amikor e kérelmezőt arra kell felhívni, hogy egészítse ki vagy pontosítsa a kizárólag az ő rendelkezésére álló információkat.
- 269 Másodsor, el kell utasítani a felperesnek a belső felülvizsgálat iránti kérelemről szóló határozat 5.2. pontjában szereplő azon bizottsági érveléssel kapcsolatos kifogását, amely szerint „[a társadalmi-gazdasági elemzéssel foglalkozó] bizottsággal szemben annak előírása, hogy e konkrét adatokra kiterjedő független kutatást folytasson, aránytalan terhet jelentene az eljárásra nézve” (lásd: fenti 231. pont).

270 Függetlenül ugyanis az „aránytalan teher” problémakörétől, amelyre a Bizottság hivatkozik, a felperes nem bizonyítja, hogy a társadalmi-gazdasági elemzéssel foglalkozó bizottság konkrétan mit tehetne még annak érdekében, hogy eloszlassa a felperes aggodalmait.

271 A fentiekre tekintettel a harmadik jogalapot mint megalapozatlant el kell utasítani.

Az elővigyázatosság elvének az engedélyezési eljárás keretében történő megsértéséből fakadó téves jogalkalmazásra és nyilvánvaló értékelési hibákra alapított negyedik jogalapról

272 Negyedik jogalapjával a felperes az EUMSZ 191. cikk (2) bekezdésében szereplő elővigyázatosság elvének megsértésére hivatkozik.

273 Először is, a felperes szerint az elővigyázatosság elvének helyes alkalmazása megköveteli, hogy az anyag engedélyezésének indoklásával kapcsolatos bizonyítási teher az engedély kérelmezőjére háruljon. Amennyiben a bizonyítékok felperes általi benyújtását követően továbbra is bizonytalanság áll fenn az emberi egészséget vagy a környezetet érintő kockázatokat illetően, a Bizottságnak azt a következtetést kell levonnia, hogy nem tettek eleget a bizonyítási teherrel kapcsolatos kötelezettségnek, és így az anyag felhasználására nem adható ki engedély.

274 A jelen esetben egyrészt a kockázatértékelési tanács megállapította, hogy „nem tudta számszerűsíteni” a munkavállalók egészségét érintő kockázatokat. Másrészt a döntéshozatali folyamatban nem vették figyelembe a DEHP endokrin rendszert károsító tulajdonságait. Ezért a Bizottság nem tartotta tiszteletben az elővigyázatosság elvét, amikor ennek ellenére a DEHP felhasználásának engedélyezése mellett határozott. E hiba a belső felülvizsgálat iránti kérelemről szóló határozat megalapozottságát is érinti.

275 Másodsor, tekintettel a DEHP mint az endokrin rendszert károsító, különös aggodalomra okot adó anyag tulajdonságaira, ami magában foglalja, hogy ezen anyag ugyanolyan mértékű aggodalomra ad okot, mint amelyek az 1907/2006 rendelet XIV. mellékletében szereplő listára való felvételét indokolták, a felperes szerint a Bizottságnak az elővigyázatosság elvének alkalmazásában fel kellett volna hívnia a kérelmezőt az engedélyezési kérelmének naprakésszé tételére.

276 Harmadszor, a Bizottság által az ellenkérelmében hivatkozott azon érvre válaszul, amely szerint sértene a jogbiztonság elvét, ha a kockázatértékelés során olyan tulajdonságokat vennének figyelembe, amelyeket az engedélyezési kérelem benyújtásakor még nem azonosítottak, a felperes emlékeztet arra, hogy az uniós bíróságnak a bizalomvédelem elve – amely a jogbiztonság elvének velejárója – tiszteletben tartásával kapcsolatos ítélkezési gyakorlata szerint a gazdasági szereplők nem bízhatnak joggal az olyan helyzet fennmaradásában, amelyet az uniós intézmények mérlegelési jogkörük keretein belül módosíthatnak.

277 Másodsor, a fenti megfontolásoktól függetlenül, a Bizottság semmilyen magyarázattal nem szolgált arra vonatkozóan, hogy miként alkalmazta a jelen ügyben az elővigyázatosság elvét.

278 A Bizottság vitatja ezt az érvelést.

279 E tekintetben elsősorban emlékeztetni kell arra, hogy amint az az EUMSZ 191. cikk (1) és (2) bekezdéséből kitűnik, az Unió környezetpolitikája hozzájárul az emberi egészség védelmére irányuló célkitűzés megvalósításához, és többek között az elővigyázatosság elvén alapul. Ezt az elvet az uniós intézmények által hozott környezetvédelmi intézkedésekre kell alkalmazni. Ezenfelül az elővigyázatosság elve alkalmazandó, ha az uniós intézmények az emberi egészség védelmével kapcsolatos intézkedéseket hoznak (lásd ebben az értelemben: 2010. december 22-i Gowan Comércio Internacional e Serviços ítélet, C-77/09, EU:C:2010:803, 72. pont).

- 280 Közelebbről, az 1907/2006 rendelet 1. cikkének (3) bekezdéséből kitűnik, hogy e rendelet rendelkezései ezen az elven alapulnak.
- 281 Az elővigyázatosság elvéből az következik, hogy ha az emberi egészséget veszélyeztető kockázat létét vagy mértékét illetően bizonytalanság áll fenn, akkor védelmi intézkedéseket lehet elfogadni még azelőtt, mielőtt ezen kockázatok bekövetkezése és súlyossága teljesen kimutatható lenne (lásd: 2010. december 22-i Gowan Comércio Internacional e Serviços ítélet, C-77/09, EU:C:2010:803, 73. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Az elővigyázatosság elvének helyes alkalmazása megköveteli egyfelől a szóban forgó anyagok javasolt felhasználása egészségre gyakorolt lehetséges negatív hatásainak azonosítását, és másfelől az egészséget érintő kockázatok átfogó elemzését, ami a rendelkezésre álló legmegbízhatóbb tudományos adatokon és a nemzetközi kutatások legújabb eredményein alapul (lásd: 2010. december 22-i Gowan Comércio Internacional e Serviços ítélet, C-77/09, EU:C:2010:803, 75. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 282 Ezzel összefüggésben az ítélkezési gyakorlat szerint ha lehetetlennek bizonyul bizonyosan meghatározni a kockázat meglétét vagy terjedelmét az elkészített tanulmányok eredményének elégtelen, nem meggyőző vagy pontatlan jellege miatt, de a közegészséget ténylegesen fenyegető károsodás valószínűsége fennáll abban az esetben, ha a kockázat bekövetkezik, akkor az elővigyázatosság elve igazolja a korlátozó intézkedések elfogadását (lásd: 2010. december 22-i Gowan Comércio Internacional e Serviços ítélet, C-77/09, EU:C:2010:803, 76. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). A környezet vagy az emberi egészség védelmét célzó korlátozó intézkedés elfogadásakor az illetékes intézmény e tekintetben köteles biztosítani az elővigyázatosság elve és az arányosság elve közötti egyensúly megteremtését. Ez a fenti 281. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlatnak az EUSZ 5. cikk (4) bekezdésében foglalt, az uniós jog általános elveinek részét képező arányosság elvével összefüggésben történő értelmezéséből következik. Mindezzel együtt meg kell állapítani, hogy az elővigyázatosság elve csak akkor igazolja a korlátozó intézkedések elfogadását, ha ezek az intézkedések azon felül, hogy hátrányos megkülönböztetéstől mentesek és objektívek, egyúttal arányosak is (Bobek főtanácsnok Confédération paysanne és társai ügyre vonatkozó indítványa, C-528/16, EU:C:2018:20, 51. pont).
- 283 A jelen esetben a felperes lényegében azt állítja, hogy az elővigyázatosság elve értelmében a munkavállalókat érintő kockázatokkal kapcsolatos, a kockázatértékelési bizottság által megállapított bizonytalanságok a Bizottság által az 1907/2006 rendelet 60. cikkének (4) bekezdése alapján odaítélt engedély megadása ellen szóltak. Másként fogalmazva a felperes úgy véli, hogy a Bizottságnak a jelen esetben teljes mértékben el kellett volna utasítania a szóban forgó engedély megadását.
- 284 Márpedig először is rá kell mutatni arra, hogy az EUMSZ 191. cikk (2) bekezdésében előírt elővigyázatosság elve az Unió tevékenységére vonatkozik, és ezen elvnek nem tulajdonítható olyan értelmezés, amely szerint valamely uniós intézmény ezen elv alapján köteles lenne az engedély felperes által kért megtagadásához hasonló konkrét intézkedést elfogadni. Ez a rendelkezés ugyanis csupán az Unió általános környezetvédelmi célkitűzéseit határozza meg, mivel az EUMSZ 192. cikk felhatalmazza az Európai Parlamentet és az Európai Unió Tanácsát, hogy rendes jogalkotási eljárás keretében határozzanak arról, hogy az Uniónak milyen lépéseket kell tennie az említett célok elérése érdekében. Ezenfelül, jöhet igaz, hogy ez az elv igazolhatja a korlátozó intézkedések valamely intézmény általi elfogadását, ez nem változtat azon, hogy ezt nem teszi kötelezővé.
- 285 Mindemellett meg kell jegyezni, hogy az 1907/2006 rendelet 1. cikkének (3) bekezdése sem alkalmas önmagában a felperes azon érvének alátámasztására, hogy a Bizottságnak meg kellett volna tagadnia a szóban forgó engedély megadását.
- 286 Másodszor, a jelen esetben a felperes felvetésével ellentétben (lásd: fenti 273. pont) nem álltak fenn bizonytalanságok az emberi egészséget érintő kockázatok tekintetében. Ellenkezőleg, teljes mértékben bizonyos volt, hogy a DEHP kockázatot jelent az emberi egészségre. A fenti 1. pontban foglaltaknak megfelelően ezen anyag a reprodukciót károsító tulajdonságokkal rendelkezik ugyanezen rendelet

57. cikkének c) pontja értelmében. A jelen esetben a kockázatértékelési bizottság felhívta a Bizottság figyelmét az engedély kérelmezői által tett azon állításokkal kapcsolatos bizonytalanságokra, amelyek a munkavállalók DEHP-nek való expozíciója esetén az ezen anyagból eredő kockázatok ellenőrzésére vonatkoztak. E bizottság szerint az engedély kérelmezői nem bizonyították, hogy a kérelem tárgyát képező két „felhasználásból” eredő, a munkavállalók egészségét érintő kockázatokat az 1907/2006 rendelet 60. cikkének (2) bekezdése értelmében hatékonyan ellenőrzik. A Bizottság lényegében emiatt döntött az 1907/2006 rendelet 60. cikkének (4) bekezdése szerinti „társadalmi-gazdasági eljárás” alkalmazása mellett.
- 287 Nem állapítható meg ugyanakkor, hogy a Bizottság azon választása, hogy az 1907/2006 rendelet 60. cikkének (4) bekezdése szerinti „társadalmi-gazdasági eljárást” alkalmazza, sérti az elővigyázatosság elvét. Az ezen eljárás szerinti engedélyezési eljárást éppen azért hozták létre, hogy lehetővé tegyék a vállalatok részére olyan anyagok forgalomba hozatalát, amelyek többek között kockázatot jelentenek az emberi egészségre, de amelyek társadalmi-gazdasági hasznai túlsúlyban vannak.
- 288 Amint az egyrészt az 1907/2006 rendelet (69) preambulumbekkezdéséből, és másrészt e rendelet 60. cikkének (4) bekezdéséből következik, amennyiben nem igazolják, hogy az anyag felhasználásából eredő, az emberi egészséget és a környezetet érintő kockázatokat hatékonyan ellenőrzik, az engedély akkor is megadható, ha bizonyítható, hogy a szóban forgó anyag felhasználásából származó társadalmi-gazdasági előnyök jelentősebbek, mint a felhasználással járó kockázatok, és nem állnak rendelkezésre gazdaságilag és műszakilag megvalósítható, megfelelő alternatív anyagok vagy technológiák.
- 289 A jelen ügyben emlékeztetni kell arra, hogy amint az a fenti 211–223. pontból kitűnik, a felperes azon állítását, amely szerint az 1907/2006 rendelet 60. cikkének (4) bekezdése szerinti kockázatértékelés során figyelembe kellett volna venni a DEHP endokrin rendszert károsító tulajdonságait, e cikk (2) és (4) bekezdésének rendszertani értelmezése alapján el kellett utasítani. Márpedig az elővigyázatosság elve nem értelmezhető oly módon, hogy az megkérdőjelezze az 1907/2006 rendelet 60. cikkének e két bekezdése közötti koherenciát.
- 290 Harmadszor, a környezet vagy az emberi egészség védelmét célzó korlátozó intézkedés elfogadásakor az illetékes intézmény e tekintetben köteles biztosítani az elővigyázatosság elve és az arányosság elve közötti egyensúly megteremtését (lásd: fenti 282. pont).
- 291 Az állandó ítélkezési gyakorlat értelmében az uniós jog egyik általános elvét képező arányosság elve megköveteli, hogy az uniós intézmények jogi aktusai alkalmasak legyenek az érintett szabályozással kitűzött jogszerű célok megvalósítására, és ne menjenek túl az azok eléréséhez szükséges mértéken, így amennyiben több megfelelő intézkedés kínálkozik, a kevésbé kényszerítő intézkedéshez kell folyamodni, az okozott hátrányok pedig a kitűzött célokhoz képest nem lehetnek aránytalanul nagyok (lásd: 2016. május 4-i Pillbox 38 ítélet, C-477/14, EU:C:2016:324, 48. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 292 E tekintetben meg kell állapítani, hogy az 1907/2006 rendelet 60. cikkének (4) bekezdése absztrakt módon az elővigyázatosság elve és az arányosság elve közötti egyensúly megteremtését fejezi ki abban az esetben, amikor az e rendelet 60. cikkének (2) bekezdésében előírt feltételek egyike – a jelen esetben egy konkrét anyag felhasználásából származó, az 1907/2006 rendelet XIV. mellékletében meghatározott lényegi tulajdonságai miatt az emberi egészséget vagy a környezetet érintő kockázatok ellenőrzésére vonatkozó bizonyíték – nem teljesül.
- 293 A forgalombahozatali engedély megadásának abban az esetben való megengedésével ugyanis, amikor nem ellenőrzik hatékonyan a különös aggodalomra okot adó anyag felhasználásából származó valamennyi kockázatot, azonban a szóban forgó anyag felhasználásának társadalmi-gazdasági előnyei meghaladják az anyag felhasználásából származó kockázatok, és nem állnak rendelkezésre gazdaságilag és műszakilag megvalósítható, megfelelő alternatív anyagok vagy technológiák, az uniós jogalkotó

egyensúlyt teremtett egyfelől az emberi egészség és a környezet védelme, másfelől az engedély kérelmezőjének érdekei és a szóban forgó anyag felhasználásából eredő társadalmi-gazdasági előnyök között.

- 294 Kétségtelen, hogy a jelen ügghöz hasonló esetben a szóban forgó érdekek közötti konkrét gyakorlati mérlegelés indokoltta teheti, hogy a Bizottság külön monitoringot és rövid felülvizsgálati időszakot szabjon. Mindazonáltal az 1907/2006 rendelet 60. cikkének (4) bekezdéséből az következik, hogy amennyiben az e rendelkezésben foglalt feltételek teljesülnek, a Bizottság nem tagadhatja meg az engedély megadását anélkül, hogy ezzel meg ne sértené az arányosság elvét.
- 295 Ilyen körülmények között a felperes állításával ellentétben az elővigyázatosság elve nem értelmezhető akképpen, hogy az lehetővé tenné az 1907/2006 rendelet 60. cikkének (4) bekezdése alapján megadható engedély megtagadását.
- 296 Másodsorban, az arra alapított felperesi kifogást illetően, amely szerint a DEHP mint különös aggodalomra okot adó, az endokrin rendszert károsító anyag tulajdonságaira tekintettel a Bizottságnak az elővigyázatosság elve alapján fel kellett volna hívnia az engedély kérelmezőit az engedélyezési kérelem naprakésszé tételére (lásd: fenti 275. pont), rá kell mutatni arra, hogy ezzel az érveléssel a felperes a jelek szerint úgy véli, hogy a Bizottságnak fel kellett volna hívnia az engedély kérelmezőit arra, hogy a határozathozatal előtt kiegészítő információkat szolgáltatassanak. Márpedig a belső felülvizsgálat iránti kérelemben a felperes ebben a formában nem hivatkozott ilyen érveire. A felperes ugyanis a belső felülvizsgálat iránti kérelem egyik részében sem állította, hogy az elővigyázatosság elve értelmében a Bizottság köteles lett volna felhívni az engedély kérelmezőit arra, hogy kiegészítő információkat szolgáltatassanak, és így naprakésszé tegyék az engedélyezési kérelmet. Ezzel szemben a belső felülvizsgálat iránti kérelemben a felperes az említett elv abból fakadó megsértésére hivatkozott, hogy a Bizottság nem vette figyelembe a DEHP mint különös aggodalomra okot adó, az endokrin rendszert károsító anyag tulajdonságait.
- 297 A fenti 55. pontban szereplőkkel azonos indokok alapján ezt az érvet mint elfogadhatatlant el kell utasítani.
- 298 Ezen túlmenően a teljesség kedvéért és az ügy érdemét illetően, az annak szükségességével kapcsolatos felperesi kifogás, hogy az engedély kérelmezői naprakésszé tegyék az engedélyezési kérelmet a DEHP mint különös aggodalomra okot adó, az endokrin rendszert károsító tulajdonságaira figyelemmel, megalapozatlan. Az engedélyezésről szóló határozat elfogadásának időpontjában a DEHP mint különös aggodalomra okot adó, az endokrin rendszert károsító anyag tulajdonságai ugyanis nem szerepeltek az 1907/2006 rendelet XIV. mellékletében, ezért a Bizottság nem volt köteles figyelembe venni azokat. Ezek a tulajdonságok nem képezik a Bizottság által kötelezően figyelembe veendő, a fenti 216. pontban említett releváns információkhoz hasonló releváns elemek összességének részét.
- 299 E körülmények között a felperesnek a fenti 275. pontban kifejtett érvét el kell utasítani.
- 300 Harmadsorban, a fenti megfontolásokra tekintettel a felperes azon kifogása, amely szerint lényegében ha a Bizottság az engedélyezésről szóló határozat kibocsátása előtt figyelembe vette volna a DEHP mint különös aggodalomra okot adó, az endokrin rendszert károsító anyag tulajdonságait, az engedély kérelmezői nem lettek volna abban a helyzetben, hogy joggal bízzanak abban, hogy a Bizottság nem kéri tőlük az adatoknak az e tulajdonságok figyelembevétele érdekében történő naprakésszé tételét, hatástalan.
- 301 Ugyanez igaz, negyedsorban, a felperesnek a fenti 270. pontban ismertetett, annak alátámasztására irányuló érvére is, hogy a Bizottság nem hivatkozhat a jogbiztonság elvére azon probléma áthidalásaként, hogy az engedélyezési kérelem benyújtásakor az engedély kérelmezői nem ismerték a DEHP mint különös aggodalomra okot adó, az endokrin rendszert károsító anyag tulajdonságait.

- 302 Végül, ötödsorban, el kell utasítani a felperesnek a fenti 277. pontban ismertetett, arra alapított érvét, hogy a Bizottság semmilyen magyarázattal nem szolgált arra vonatkozóan, hogy miként alkalmazta a jelen ügyben az elővigyázatosság elvét.
- 303 Amennyiben ezt az érvet az annak alátámasztására irányuló kifogásként kell érteni, hogy a belső felülvizsgálat iránti kérelemről szóló határozat indokolása hibás, a következőkre kell emlékeztetni.
- 304 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az EUMSZ 296. cikk második bekezdése által megkövetelt indokolást az adott jogi aktus természetéhez kell igazítani, valamint a jogi aktust kibocsátó intézmény érvelését világosan és egyértelműen kell megfogalmazni, hogy az az érdekelték számára a meghozott intézkedés indokait megismerhetővé, a hatáskörrel rendelkező bíróság számára pedig a felülvizsgálati jogkört gyakorolhatóvá tegye. Az indokolás követelményét az ügy körülményeire, így többek között a jogi aktus tartalmára, az előadott indokok jellegére, valamint a címzettek, illetve a jogi aktus által közvetlenül és személyükben érintett más személyek magyarázathoz jutás iránti érdekére figyelemmel kell értékelni (lásd: 2018. február 1-jei Schenker kontra Bizottság ítélet, C-263/16 P, nem tették közzé, EU:C:2018:58, 51. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 305 Ugyanakkor nem követelmény, hogy az indokolás az összes releváns ténybeli és jogi elemet tartalmazza, mivel azt, hogy egy jogi aktus indokolása megfelel-e az EUMSZ 296. cikk második bekezdésében foglalt követelményeknek, nemcsak szövegére, hanem kontextusára, valamint az adott tárgyra vonatkozó jogszabályok összességére is figyelemmel kell értékelni (lásd: 2018. február 1-jei Schenker kontra Bizottság ítélet, C-263/16 P, nem tették közzé, EU:C:2018:58, 51. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 306 Márpedig a jelen esetben a belső felülvizsgálat iránti kérelemről szóló határozat 7. pontjában a Bizottság megállapította, hogy „ha az elővigyázatosság elve alapján az [1907/2006 rendelet] XIV. mellékletében szereplő anyag valamennyi felhasználását meg kellene tiltani amiatt, hogy az anyagot az endokrin rendszert károsító anyagként azonosították, akkor az engedélyezési kötelezettség célkitűzése és hatékonysága nullára csökkenne”. Ebből következik, hogy a felperes által hivatkozottakkal ellentétben a Bizottság megfelelő magyarázattal szolgált arra vonatkozóan, hogy miként kívánta alkalmazni a jelen ügyben az elővigyázatosság elvét.
- 307 E körülmények között a negyedik jogalap alátámasztása érdekében felhozott valamennyi érv elutasítására tekintettel a negyedik jogalapot teljes egészében el kell utasítani.
- 308 A fentiek alapján a harmadik kereseti kérelem alátámasztása érdekében hivatkozott négy jogalap elutasítására, valamint a második kereseti kérelem elutasítására tekintettel a keresetet teljes egészében el kell utasítani, ideértve a minden egyéb, szükségesnek ítélt intézkedés elrendelésére irányuló ötödik kereseti kérelmet is, amelyet mindemellett semmilyen érvelés nem támaszt alá.

A költségekről

- 309 Az eljárási szabályzat 134. cikkének (1) bekezdése alapján a Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. A felperest, mivel pervesztes lett, kötelezni kell a saját költségein felül a Bizottság részéről felmerült költségek viselésére.
- 310 Az eljárási szabályzat 138. cikkének (1) bekezdése értelmében az eljárásba beavatkozó intézmények maguk viselik saját költségeiket. Az eljárási szabályzat 1. cikke (2) bekezdésének f) pontja szerint az „intézmények” kifejezéseken az EUSZ 13. cikk (1) bekezdése szerinti uniós intézményeket, valamint azokat a szerveket és hivatalokat kell érteni, amelyeket a Szerződések vagy az azok végrehajtására elfogadott jogi aktusok hoztak létre, és amelyek a Törvényszék előtt félként járhatnak el. Az 1907/2006 rendelet 100. cikkének értelmében az ECHA az Unió szerve. Ebből következik, hogy az ECHA maga viseli saját költségeit.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (ötödik tanács)

a következőképpen határozott:

- 1) **A Törvényszék a keresetet elutasítja.**
- 2) **A Törvényszék a ClientEarth-öt kötelezi a saját költségein felül az Európai Bizottság részéről felmerült költségek viselésére.**
- 3) **Az Európai Vegyianyag-ügynökség (ECHA) maga viseli saját költségeit.**

Gratsias

Dittrich

Ulloa Rubio

Kihirdetve Luxembourgban, a 2019. április 4-i nyilvános ülésen.

Aláírások

Tartalomjegyzék

A jogvita előzményei	1
Az eljárás és a felek kérelmei	4
A jogkérdésről	5
Az engedélyezésről szóló határozat megsemmisítése iránti kérelemről	5
A belső felülvizsgálat iránti kérelemről szóló határozat megsemmisítése iránti kérelemről	6
Az engedélyezési kérelemnek az 1907/2006 rendelet 62. cikkének és 60. cikke (7) bekezdésének való megfeleléssel kapcsolatos téves jogalkalmazásra és értékelési hibákra alapított első jogalapról	6
– Az 1907/2006 rendelet 56. cikke (1) bekezdésének a) pontjában és 62. cikke (4) bekezdésének c) pontjában szereplő „felhasználás” fogalmának értelmezésével kapcsolatos téves jogalkalmazásra és értékelési hibákra alapított első részről	7
– A kémiai biztonsági jelentés hiányosságaival kapcsolatos téves jogalkalmazásra és értékelési hibákra alapított második részről	15
– A megfelelő helyettesítő alternatívák értékelését érintő hiányosságokkal kapcsolatos téves jogalkalmazásra és nyilvánvaló értékelési hibákra alapított harmadik részről	23
– Az 1907/2006 rendelet 60. cikke (7) bekezdésének és 64. cikke (3) bekezdésének az értelmezésével kapcsolatos téves jogalkalmazásra alapított negyedik részről	25
Az 1907/2006 rendelet 60. cikkének (4) bekezdése szerinti társadalmi-gazdasági értékeléssel kapcsolatos nyilvánvaló értékelési hibákra alapított második jogalapról	27
– A társadalmi-gazdasági értékelés referenciakeretével kapcsolatos téves jogalkalmazásra és nyilvánvaló értékelési hibákra alapított első részről	27
– A kockázatok és előnyök közötti egyensúly értékelésével kapcsolatos nyilvánvaló értékelési hibákra alapított második részről	28
– Bizonyos információknak a társadalmi-gazdasági értékelés keretében való figyelmen kívül hagyásából fakadó nyilvánvaló értékelési hibákra alapított harmadik részről	31
A helyettesítő alternatívák vizsgálata keretében az 1907/2006 rendelet 60. cikkének (4) és (5) bekezdése tekintetében elkövetett téves jogalkalmazásra és nyilvánvaló értékelési hibákra alapított harmadik jogalapról	33
Az elővigyázatosság elvének az engedélyezési eljárás keretében történő megsértéséből fakadó téves jogalkalmazásra és nyilvánvaló értékelési hibákra alapított negyedik jogalapról	40
A költségekről	44